

Marszałek

Województwa Mazowieckiego

ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

Warszawa, 19 grudnia 2022 roku

PZ-OP-II.7222.91.2021.EZ

DECYZJA Nr 149/22/PZ.Z

Na podstawie art. 163 oraz 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, ze zm.), art. 192, art. 201 ust. 1, art. 214 ust. 5 oraz art. 378 ust. 2a pkt 1, ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. 2556), w związku z art. 86 pkt 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku Pana Adama Wnuk-Lipińskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „Adam Wnuk-Lipiński”, Polaki 100, 08-130 Kotuń, reprezentowanego przez pełnomocnika

I. zmienia się

decyzję Nr 31/16/PZ.Z Marszałka Województwa Mazowieckiego z dnia 17 marca 2016 r., znak: PZ-I.7222.108.2016.WŚ, udzielającą pozwolenia zintegrowanego Panu Adamowi Wnuk-Lipińskiemu, zamieszkałemu w miejscowości (dane zanonimizowane) (REGON: 710435062, NIP: 821-162-35-64), na prowadzenie instalacji do ściółkowego chowu drobiu – brojlera kurzego o łącznej liczbie stanowisk 715 000 sztuk zlokalizowanej w miejscowości Polaki 100, gmina Kotuń, powiat siedlecki, zmienioną decyzjami Marszałka Województwa Mazowieckiego Nr 57/19/PZ.Z z dnia 2 lipca 2019 r., znak: PZ-PK-I.7222.34.2019.MR (PZ-II.7222.112.2017.MR) oraz Nr 124/19/PZ.Z z dnia 13 września 2019 r., znak: PZ-PK-I.7222.199.2019.MP, w następujący sposób:

1) sentencja decyzji otrzymuje brzmienie:

„udziela się pozwolenia zintegrowanego Panu Adamowi Wnuk-Lipińskiemu, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą: „Adam Wnuk-Lipiński”, Polaki 100, 08-130 Kotuń (REGON: 710435062, NIP: 821-162-35-64), na prowadzenie instalacji do ściółkowego chowu drobiu – brojlera kurzego o łącznej liczbie stanowisk 715 000 sztuk zlokalizowanej w miejscowości Polaki 100, gmina Kotuń, powiat siedlecki i określa się następujące warunki pozwolenia:”;

2) w części V. decyzji ust. 3 i 6 otrzymują brzmienie:

3. Zużycie słomy – 1 000 Mg/rok.

6. Zużycie preparatów redukujących emisję amoniaku – 8,5 Mg/rok.”;

3) w części VI. decyzji ust. 1 otrzymuje brzmienie:

1. Emisja hałasu do środowiska

Dopuszczalny, równoważny poziom dźwięku A hałasu, przenikającego do środowiska, w wyniku eksploatacji instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego, wynosi:

1) na terenach zabudowy zagrodowej:

- a) $L_{Aeq D} - 55$ dB (A) w porze dnia, w godz. 6.00 ÷ 22.00;
- b) $L_{Aeq N} - 45$ dB (A) w porze nocy, w godz. 22.00 ÷ 6.00;
- 2) na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej:
 - a) $L_{Aeq D} - 50$ dB (A) w porze dnia, w godz. 6.00 ÷ 22.00;
 - b) $L_{Aeq N} - 40$ dB (A) w porze nocy, w godz. 22.00 ÷ 6.00;

Najbliższe tereny chronione akustycznie zlokalizowane są:

- 1) od strony południowo-zachodniej w odległości ok. 145 m od granicy zakładu znajdują się tereny zabudowy zagrodowej;
- 2) od strony południowo-zachodniej w odległości ok. 196 m od granicy zakładu znajdują się tereny zabudowy zagrodowej;
- 3) od strony południowo-zachodniej w odległości ok. 220 m od granicy zakładu znajdują się tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 4) od strony południowo-wschodniej w odległości ok. 460 m od granicy zakładu znajdują się tereny zabudowy zagrodowej.

Czas pracy głównych źródeł hałasu: 16 godzin w porze dnia i 8 godzin w porze nocy.”;

4) w części VI. decyzji w ust. 3 zdanie:

„Powstający na fermie obornik kurzy docelowo wykorzystywany może być w jako odpad w procesie produkcji podłoża do uprawy grzybów.”

otrzymuje brzmienie:

„Powstający na fermie obornik kurzy docelowo wykorzystywany może być jako biomasa wykorzystywana w rolnictwie, leśnictwie lub do produkcji energii z takiej biomasy za pomocą procesów lub metod, które nie są szkodliwe dla środowiska ani nie stanowią zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi.”;

5) w części VI. decyzji w ust. 4 tabela 13. otrzymuje brzmienie:

„Tabela 13 Odpady dopuszczone do wytwarzania

Lp.	Rodzaj odpadu	Podstawowy skład chemiczny i właściwości odpadu	Kod odpadu	Ilość odpadu [Mg/rok]	Miejsce i sposób magazynowania oraz sposób dalszego zagospodarowania odpadu
1	Opakowania z papieru i tektury	Skład: włókna celulozowe, wypełniacze organiczne, tj. skrobia oraz wypełniacze nieorganiczne np. kaolin, kreda i gips, śladowe ilości farby drukarskiej. Odpad w postaci stałej, łatwopalny, biodegradowalny.	15 01 01	1,50	Odpad magazynowany selektywnie w jednym szczelnym, zamykanym, oznakowanym kodem odpadu pojemniku, ustawionym na utwardzonym, szczelnym, betonowym podłożu w wydzielonym, zabezpieczonym, oznakowanym miejscu w budynku magazynowo-gospodarczym (wejście do budynku zamykane i zabezpieczone przed dostępem osób postronnych), usytuowanym obok budynku inwentarskiego nr 1 (od strony zachodniej). Odpad magazynowany w sposób zapobiegający oddziaływaniu

					<p>na odpad czynników atmosferycznych oraz przedostawaniu się zanieczyszczeń do środowiska wodno-gruntowego i na tereny sąsiednie.</p> <p>Po zebraniu odpowiedniej partii transportowej odpad przekazywany uprawnionym podmiotom w celu odzysku.</p>
2	<p>Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02</p>	<p>Zużyte ubrania ochronne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki).</p> <p>Skład: polimery syntetyczne [polipropylen (PP), polietylen (PE), polichlorek winylu (PVC), nylon], włókna naturalne (bawełna, len).</p> <p>Odpad w postaci stałej, palny, częściowo nasiąkliwy, nieposiadający właściwości charakterystycznych dla odpadów niebezpiecznych.</p>	15 02 03	0,10	<p>Odpad magazynowany selektywnie w jednym szczelnym, zamykanym, oznakowanym kodem odpadu pojemniku, ustawionym na utwardzonym, szczelnym, betonowym podłożu w wydzielonym, zabezpieczonym, oznakowanym miejscu w budynku magazynowo-gospodarczym (wejście do budynku zamykane i zabezpieczone przed dostępem osób postronnych), usytuowanym obok budynku inwentarskiego nr 1 (od strony zachodniej).</p> <p>Odpad magazynowany w sposób zapobiegający oddziaływaniu na odpad czynników atmosferycznych oraz przedostawaniu się zanieczyszczeń do środowiska wodno-gruntowego i na tereny sąsiednie.</p> <p>Po zebraniu odpowiedniej partii transportowej odpad przekazywany uprawnionym podmiotom w celu odzysku.</p>
3	<p>Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12</p>	<p>Zużyte lampy oświetleniowe z pomieszczeń produkcyjnych.</p> <p>Skład: szkło pokryte luminoforem (np. halofosforanem wapnia), tworzywo sztuczne, aluminium, gaz szlachetny (argon, halon), pary rtęci, kadm, beryl.</p> <p>Odpad w postaci stałej, częściowo palny, w przypadku stłuczenia mogący wykazywać</p>	16 02 13*	0,35	<p>Odpad magazynowany selektywnie w jednym szczelnym, zamykanym, oznakowanym kodem odpadu pojemniku, ustawionym na utwardzonym, szczelnym, betonowym podłożu w wydzielonym, zabezpieczonym, oznakowanym miejscu w budynku magazynowo-gospodarczym (wejście do budynku zamykane i zabezpieczone przed dostępem osób postronnych), usytuowanym obok budynku inwentarskiego nr 1 (od strony zachodniej).</p>

		właściwości: drażniące – działanie drażniące na skórę i powodujące uszkodzenie oczu (HP 4), toksyczne na narządy docelowe (STOT) lub zagrożenie spowodowane aspiracją (HP 5), określane jako ostra toksyczność (HP 6), ekotoksyczne (HP 14).			<p>Odpad magazynowany w sposób zapobiegający oddziaływaniu na odpad czynników atmosferycznych oraz przedostawaniu się zanieczyszczeń do środowiska wodno-gruntowego i na tereny sąsiednie.</p> <p>Po zebraniu odpowiedniej partii transportowej odpad przekazywany uprawnionym podmiotom w celu odzysku.</p>
--	--	--	--	--	--

6) w części IX. decyzji ust. 3 i 6 otrzymują brzmienie:

3. Magazynowanie wytwarzanych odpadów w szczelnych, zamykanych, oznakowanych kodem odpadu pojemnikach wykonanych z materiałów odpornych na działanie przechowywanych w nich odpadów.
6. Transport odpadów do miejsc odzysku za pomocą przystosowanych do tego pojazdów, przez przedsiębiorców posiadających wymagane prawem decyzje administracyjne.”;

7) w części XI. decyzji w ust. 5 pkt 2 i 4 otrzymują brzmienie:

- 2) Prowadzenie ewidencji rozchodów obornika kurzego z uwzględnieniem poszczególnych odbiorców oraz sposobów i miejsc jego zagospodarowania,
- 4) Oszacowanie całkowitej ilości azotu i fosforu wydalanych w oborniku w oparciu o analizę obornika z oznaczeniem całkowitej zawartości azotu i fosforu, z częstotliwością raz w roku (BAT 24),”;

8) część XIV. decyzji otrzymuje brzmienie:

„XIV. Sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii

1. Prowadzenie regularnych przeglądów, konserwacji i parametrów pracy urządzeń znajdujących się na wyposażeniu instalacji.
2. Objęcie fermy stałym nadzorem przez lekarza weterynarii.
3. Wyposażenie fermy w sprzęt przeciwpożarowy.
4. Przestrzeganie zasad bezpieczeństwa przeciwpożarowego w trakcie eksploatacji instalacji oraz wymogów w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.
5. Kontrola warunków chowu oraz obserwacja zachowań zwierząt w celu szybkiego podjęcia działań przeciwdziałających epidemii.
6. Wykonanie instrukcji na wypadek możliwych awarii oraz określenie sposobów reagowania awaryjnego.
7. Przestrzeganie zakazu wejścia na teren fermy osobom nieupoważnionym.”;

9) w części XVI. decyzji ust. 4 otrzymuje brzmienie:

4. Okresowe pomiary hałasu w środowisku należy wykonywać podczas występowania najbardziej niekorzystnego, z akustycznego punktu widzenia, oddziaływania instalacji na środowisko.;

10) w części XVI. decyzji po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 o następującym brzmieniu:

5. W razie wystąpienia awarii przemysłowej należy natychmiast zawiadomić o tym fakcie właściwego powiatowego komendanta Państwowej Straży Pożarnej oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.
6. Prowadzenie monitoringu i utrzymanie stopnia napełnienia trzydziestu jeden zbiorników na gaz propan techniczny na poziomie nie przekraczającym 40% ich pojemności.”;

11) w części XVIII. ust 1 otrzymuje brzmienie:

1. Ustala się warunki poboru wód podziemnych z utworów czwartorzędowych, z ujęcia składającego się z jednego otworu studziennego nr 1 zlokalizowanego na działce nr ew. 309 w miejscowości Polaki, gm. Kotuń (współrzędne geograficzne: N 52°12'11” ; E 22°02'26”), stanowiącego własność prowadzących instalację, w ilości nieprzekraczającej:

$$Q_{smax} = 0,0025 \text{ m}^3/\text{s}$$

$$Q_{hmax} = 9,0 \text{ m}^3/\text{h},$$

$$Q_{srd} = 130,0 \text{ m}^3/\text{d},$$

$$Q_{rmax} = 78 \text{ 840,0 m}^3/\text{rok}$$

przy zatwierdzonej wydajności eksploatacyjnej ujęcia $Q = 9,0 \text{ m}^3/\text{h}$ i depresji $s = 1,6 \text{ m}$.”;

12) pozostałe elementy decyzji pozostawia się bez zmian.

II. odmawia się

- 1) zmiany zapisów decyzji w zakresie zwiększenia łącznej liczby stanowisk w przedmiotowej instalacji;
- 2) zmiany zapisów decyzji w zakresie zwiększenia liczby stanowisk w czterech kurnikach;
- 3) zmiany zapisów decyzji w zakresie zwiększenia teoretycznej zdolności produkcyjnej w przedmiotowej instalacji;
- 4) zmiany zapisów decyzji w zakresie zwiększenia ilości cykli chowu kur mięsnych (brojlerów) w ciągu roku;
- 5) dodania do zawartego w decyzji opisu stosowanej technologii informacji na temat maksymalnej wielkości obsady w DJP (duże jednostki przeliczeniowe w jednym cyklu hodowlanym);
- 6) zmiany zapisów decyzji dotyczących wykorzystywanego materiału ściótkowego;
- 7) zmiany zapisów decyzji w zakresie zwiększenia ilości i pojemności silosów na paszę;
- 8) zmiany zapisów decyzji w zakresie zmiany wyposażenia kurników w zakresie rodzaju i ilości nagrzewnic i parametrów wentylacji;
- 9) zmiany zapisów decyzji w zakresie zwiększenia zużycia wody do pojenia zwierząt oraz mycia i dezynfekcji pomieszczeń i urządzeń inwentarskich;
- 10) zmiany zapisów decyzji w zakresie zwiększenia zużycia paszy;
- 11) zmiany zapisów decyzji w zakresie wprowadzania gazów i pyłów do powietrza;
- 12) zmiany zapisów decyzji w zakresie zwiększenia maksymalnej ilości obornika, która powstać może w wyniku funkcjonowania instalacji;
- 13) zmiany zapisów decyzji w zakresie zwiększenia ilości ścieków powstających w wyniku funkcjonowania instalacji;

- 14) wykreślenia z zapisów decyzji części XIV. decyzji określającej sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii;
- 15) zmiany zapisów decyzji w zakresie dodania do treści decyzji informacji na temat wykorzystywania dla potrzeb instalacji pieca utylizacyjnego sztuk padłych;
- 16) zmiany zapisów decyzji w zakresie zwiększenia średniej ilości pobieranej wody w m³ na dobę.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 5 listopada 2021 r. (data wpływu do tut. organu 9 listopada 2021 r.), Pan Adam Wnuk-Lipiński, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: „Adam Wnuk-Lipiński”, Polaki 100, 08-130 Kotuń, reprezentowany przez pełnomocnika, wystąpił do Marszałka Województwa Mazowieckiego o zmianę decyzji Nr 31/16/PZ.Z Marszałka Województwa Mazowieckiego z dnia 17 marca 2016 r., znak: PZ I.7222.108.2016.WŚ, udzielającej Panu Adamowi Wnuk-Lipińskiemu, pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do ściółkowego chowu drobiu – brojlera kurzego o łącznej liczbie stanowisk 715 000 sztuk, zlokalizowanej w miejscowości Polaki 100, gmina Kotuń, powiat siedlecki, zmienionej decyzjami Marszałka Województwa Mazowieckiego Nr 57/19/PZ.Z z dnia 2 lipca 2019 r., znak: PZ-PK-I.7222.34.2019.MR (PZ-II.7222.112.2017.MR) oraz Nr 124/19/PZ.Z z dnia 13 września 2019 r., znak: PZ-PK I.7222.199.2019.MP.

Zgodnie z art. 378 ust. 2a pkt 1 ustawy Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. 2556) zwanej dalej „ustawą Poś”, marszałek województwa jest właściwy w sprawach przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zakładów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, ze zm.) zwanej dalej „ustawą oos”. Rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko określone zostały w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839, ze zm.). Przedmiotowa instalacja kwalifikuje się do § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b ww. rozporządzenia, tj. do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Dodatkowo niniejsza instalacja wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego, gdyż zalicza się do instalacji wymienionych w ust. 6 pkt 8 lit. a, załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. poz. 1169), tj. do instalacji do chowu lub hodowli drobiu o więcej niż 40 000 stanowisk dla drobiu. Mając na uwadze powyższe organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego w przedmiotowej sprawie jest Marszałek Województwa Mazowieckiego.

Wnioskowana zmiana dotyczy:

1. zmniejszenia ilości zużywanej ściółki,
2. zwiększenia zużycia preparatów redukujących emisję amoniaku,
3. zmiany zapisów dotyczących zagospodarowania powstającego obornika,
4. zmniejszenia rodzajów odpadów dopuszczonych do wytwarzania,
5. doprecyzowania podstawowego składu chemicznego i właściwości odpadów dopuszczonych do wytwarzania,

6. zmiany i doprecyzowania informacji na temat miejsca i sposobu magazynowania oraz sposobu dalszego zagospodarowania odpadów dopuszczonych do wytwarzania,
7. zmiany zapisów dotyczących prowadzenia ewidencji rozchodów obornika kurzego,
8. zmiany sposobu monitorowania całkowitej ilości azotu i fosforu wydalanych w oborniku,
9. zmiany warunków poboru wód podziemnych,
10. zmiany zapisów decyzji w zakresie zwiększenia łącznej liczby stanowisk w przedmiotowej instalacji,
11. zmiany zapisów decyzji w zakresie zwiększenia liczby stanowisk w czterech kurnikach,
12. zmiany zapisów decyzji w zakresie zwiększenia teoretycznej zdolności produkcyjnej w przedmiotowej instalacji,
13. zmiany zapisów decyzji w zakresie zwiększenia ilości cykli chowu kur mięsnych (brojlerów) w ciągu roku,
14. dodania do zawartego w decyzji opisu stosowanej technologii informacji na temat maksymalnej wielkości obsady w DJP (duże jednostki przeliczeniowe w jednym cyklu hodowlanym),
15. zmiany zapisów decyzji dotyczących wykorzystywanego materiału ściółkowego,
16. zmiany zapisów decyzji w zakresie zwiększenia ilości i pojemności silosów na paszę,
17. zmiany zapisów decyzji w zakresie zmiany wyposażenia kurników w zakresie rodzaju i ilości nagrzewnic i parametrów wentylacji,
18. zmiany zapisów decyzji w zakresie zwiększenia zużycia wody do pojenia zwierząt oraz mycia i dezynfekcji pomieszczeń i urządzeń inwentarskich,
19. zmiany zapisów decyzji w zakresie zwiększenia zużycia paszy,
20. zmiany zapisów decyzji w zakresie wprowadzania gazów i pyłów do powietrza,
21. zmiany zapisów decyzji w zakresie zwiększenia maksymalnej ilości obornika, która powstać może w wyniku funkcjonowania instalacji,
22. zmiany zapisów decyzji w zakresie zwiększenia ilości ścieków powstających w wyniku funkcjonowania instalacji,
23. wykreślenia z zapisów decyzji części XIV. decyzji określającej sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii,
24. zmiany zapisów decyzji w zakresie dodania do treści decyzji informacji na temat wykorzystywania dla potrzeb instalacji pieca utylizacyjnego sztuk padłych,
25. zmiany zapisów decyzji w zakresie zwiększenia średniej ilości pobieranej wody w m³ na dobę.

Po analizie merytorycznej wniosku stwierdzono, że nie spełnia on wymogów określonych w przepisach prawa, dlatego też pismem z dnia 12 stycznia 2022 r., znak: PZ-OP-II.7222.91.2021.KS, tut. organ wezwał prowadzącego instalację do uzupełnienia wniosku o występujące braki. Uzupełnienie do wniosku prowadzący instalację przedłożył pismem z dnia 3 lutego 2022 r.

Na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, ze zm.) zwanej dalej „Kpa”, pismem z dnia 28 marca 2022 r., znak: PZ-OP-II.7222.91.2021.KS, zawiadomiono Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, będące stroną w niniejszej sprawie, o toczącym się postępowaniu i o możliwości zapoznania się z dokumentami przedmiotowej sprawy.

Z uwagi na fakt, iż przedmiotowy wniosek w dalszym ciągu wymagał uzupełnienia, tut. organ pismami z dnia 29 marca 2022 r., znak: PZ-OP-II.7222.91.2021.KS oraz z dnia 24 maja 2022 r., znak: PZ-OP-II.7222.91.2021.EZ, wzywał prowadzącego instalację do złożenia stosownych wyjaśnień.

Pismami z dnia 14 kwietnia 2022 r. oraz z dnia 10 czerwca 2022 r. wnioskodawca przedłożył stosowne uzupełnienia.

Pismami z dnia 12 maja 2022 r., 19 maja 2022 r. oraz 1 czerwca 2022 r., znak: PZ-OP-II.7222.91.2021.EZ, tut. organ zwrócił się do Urzędu Gminy Kotuń o przekazanie informacji i zajęcie stanowiska w przedmiotowej sprawie oraz o udostępnienie niezbędnej dokumentacji. Odpowiedzi udzielono przy pismach z dnia 30 maja 2022 r. i 6 czerwca 2022 r., znak: RRG.6220.6.2019.DP oraz z dnia 24 czerwca 2022 r.

Pismem z dnia 18 maja 2022 r., znak: PZ-OP-II.7222.91.2021.EZ, tut. organ zwrócił się do Komendy Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Siedlcach o zajęcie stanowiska w przedmiotowej sprawie. Odpowiedzi udzielono przy piśmie z dnia 26 maja 2022 r., znak: MZ.0761.26.2022.1.PK.

Pismem z dnia 24 maja 2022 r. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie zwróciło się do tut. organu o udzielenie informacji dotyczących przedmiotowego postępowania oraz o udostępnienie niezbędnej dokumentacji. Pismem z dnia 3 czerwca 2022 r., znak: PZ-OP-II.7222.91.2021.EZ, tut. organ udzielił odpowiedzi.

Pismem z dnia 14 czerwca 2022 r. (data wpływu do tut. organu 20 czerwca 2020 r.) strona przedstawiła uwagi w zakresie prowadzonego postępowania. Odpowiedzi tut. organ udzielił pismem z dnia 27 lipca 2022 r., znak: PZ-OP-II.7222.91.2021.EZ.

Ponieważ przedmiotowy wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego zaklasyfikowano jako zmianę istotną, zawiadomieniem z dnia 26 lipca 2022 r., znak: PZ-OP-II.7222.91.2021.EZ Marszałek Województwa Mazowieckiego podał, że w publicznie dostępnym wykazie zamieszczono dane o wniosku, a także poinformował o możliwości zapoznania się z dokumentami sprawy oraz wnoszenia uwag i wniosków w terminie 30 dni od daty podania zawiadomienia do publicznej wiadomości. Przedmiotowe zawiadomienie w okresie od dnia 28 lipca 2022 r. do 29 sierpnia 2022 r. umieszczono na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Mazowieckiego w Warszawie. Ponadto, zawiadomienie umieszczono na stronie internetowej Urzędu Marszałkowskiego. Zawiadomienie wywieszono również na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy Kotuń w okresie od dnia 26 lipca 2022 r. do 12 września 2022 r. Wspomniane powyżej zawiadomienie, zgodnie z pieczęcią tut. organu oraz danymi przesyłki możliwymi do weryfikacji na podstawie numeru przesyłki, na stronie internetowej: <https://emonitoring.poczta-polska.pl/>, nadane zostało również przez tut. organ 28 lipca 2022 r. do prowadzącego instalację. Przesyłkę tą doręczono w dniu 4 sierpnia 2022 roku, co potwierdzono na zwrotce oraz w ww. systemie monitoringu przesyłek. Pismem z dnia 31 sierpnia 2022 r. wnioskodawca poinformował tut. organ, że: „zawiadomienie zostało wywieszone dnia 27.07.2022 r. i zdjęte dnia 31.08.2022 r.”. Mając na względzie ww. terminy nadania i doręczenia przedmiotowego pisma oraz wskazaną przez stronę datę zakończenia wywieszenia – 30 dniowy termin, o którym wspomniano powyżej, nie został zachowany. W związku z powyższym, w celu spełnienia wymagań formalnych, czynność wywieszenia niniejszego zawiadomienia należało powtórzyć. Stąd pismem z dnia 23 września 2022 r., znak: PZ-OP-II.7222.91.2021.EZ ponownie przesyłano ww. zawiadomienie do inwestora. Pismem z dnia 4 listopada 2022 r. prowadzący instalację poinformował tut. organ, iż: „zawiadomienie z dnia 23.09.2022r., o sygnaturze PZ-OP-II.7222,91.2021 .EZ, zostało wywieszone tego samego dnia i wisiało do dnia dzisiejszego, czyli 04.11.2022 r.” oraz, że nie wpłynęły żadne uwagi ani wnioski do w/w zawiadomienia.”

Zgodnie z art. 10 §1 Kpa, pismem z dnia 24 listopada 2022 r., znak: PZ-OP-II.7222.91.2021.EZ, poinformowano stronę o przysługującym stronie prawie zapoznania się z aktami sprawy, możliwości

wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w toczącym się postępowaniu. Jednocześnie, zgodnie z art. 79a §1 Kpa, tut. organ wskazał, że na dzień wystania niniejszej informacji nie zostały wykazane następujące przesłanki, zależne od strony, tj. nie dostosowano zapisów wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego do treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia (m.in. w zakresie maksymalnej obsady w budynkach inwentarskich, ilości cykli produkcyjnych, składu instalacji etc.) co, mając w szczególności na względzie przepisy art. 86 pkt. 1 ustawy o oś, może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony. W piśmie tym strona zawiadomiona została również o możliwości uzupełnienia wniosku w ww. zakresie. W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 29 listopada 2022 r., inwestor podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie informując tut. organ, że:

1. „[...] art. 8 § 1 Kpa stanowi, że organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. Szczególne znaczenie ma tu § 2 jednoznacznie wskazujący, że organy administracji publicznej bez uzasadnionej przyczyny nie odstępują od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym. Odmienne stanowiska organu w takich samych sprawach w odniesieniu do różnych podmiotów budzą wątpliwości co do ich równego traktowania i przyczyn różnych rozstrzygnięć tj. na korzyść strony lub nie.” [...] Odnosząc się do powyższego należy przede wszystkim podkreślić, że zgodnie z zasadą praworządności wyrażoną w art. 6 Kpa organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Zmiana dotychczasowego podejścia tut. organu do stosowania obowiązujących przepisów prawnych wynika z rozstrzygnięcia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku (wyrok z 25 stycznia 2022 r., sygn. akt II SA/Bk 857/21). Stanowisko to podtrzymane zostało również przez Ministra Klimatu i Środowiska (decyzja z dnia 9 listopada 2022 r., znak: DIŚ-III.415.33.2022.KJP). Zgodnie z art. 8 § 2 Kpa organy administracji publicznej bez uzasadnionej przyczyny nie odstępują od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym. Niewątpliwie uzasadniona zmiana linii orzeczniczej przez organ odwoławczy jak i sądy administracyjne stanowi taką uzasadnioną przyczynę. W dalszej części uzasadnienia tut. organ odniósł się szczegółowo do ww. rozstrzygnięć;
2. „wyjaśnienia będzie także wymagać” [...] „roczny okres jaki upłynął od złożenia wniosku do obecnego zawiadomienia (liczne pisma kierowane do prowadzącego instalacje o wyjaśnienia nie zawierające jakikolwiek informacji dotyczących dostosowania wniosku o zmianę pozwolenia do decyzji środowiskowej)” [...] W dalszej części uzasadnienia tut. organ przedstawił szczegółowy przebieg niniejszego postępowania w odniesieniu do kwestii związanej z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach od momentu złożenia wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego (brak załącznika w postaci decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach), przez wezwanie strony do jej przedłożenia (zacytowano stanowisko strony, które przedłożyła w odpowiedzi na powyższe) oraz wszelkie kolejne czynności jakie podjął organ celem spełnienia wymagań wynikających z art. 7 Kpa, zgodnie z którym w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie

czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli;

3. <<organ w przedmiotowym postępowaniu co najmniej „odbiega” od dotychczasowych rozstrzygnięć w wydanych już decyzjach udzielających pozwolenia zintegrowanego wskazując art. 86 pkt 1) ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku..(.....) jako przepis uzasadniający zastosowanie art. 79s § 1 Kpa, który nie ma w danej sprawie zastosowania.

Nie znajduję w obowiązujących przepisach prawnych jakichkolwiek wymagań co do dostosowania zapisów wniosku o wydanie/zmianę pozwolenie zintegrowanego do decyzji środowiskowej.

Według ww. przepisu w postępowaniu wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony. Z żadnych przepisów nie wynika, że we wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego mamy obowiązek wykazania jakichkolwiek zgodności wniosku z DUŚ.>>

Ustosunkowując się do powyższego informuję, iż kwestia zastosowania w przedmiotowym postępowaniu przepisów art. 86 pkt 1 ustawy ooś została bardzo szczegółowo omówiona w dalszej części niniejszego uzasadnienia. Przepis ten wskazuje, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji, co jak przedstawiono poniżej uzasadnia konieczność dostosowania zapisów wniosku o wydanie/zmianę pozwolenie zintegrowanego do treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

4. „należy zaznaczyć, że to nie Marszałek Województwa Mazowieckiego, a Wójt Gminy Kotuń jest organem właściwym do oceny czy wymagana jest DUŚ lub jej zmiana (tak jak wójt nie jest właściwy do oceny wymagalności pozwolenia zintegrowanego). Z posiadanych informacji przez prowadzącego instalację wynika, że organ wystąpił o opinie do wójta, ale ten nie zajął stanowisko co do konieczności zmiany DUŚ.”

Odnosząc się do powyższego wyjaśnia się, iż zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest Wójt Gminy Kotuń.

Dodatkowo, zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 3 ustawy ooś jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji zasięga opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy Poś, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy.

Jak wynika z przedstawionego w uzasadnieniu do przedmiotowej decyzji opisu przebiegu postępowania pismami z dnia 19 maja 2022 r. oraz z dnia 1 czerwca 2022 r., znak:

PZ-OP-II.7222.91.2021.EZ, tut. organ zwrócił się do Urzędu Gminy Kotuń o przekazanie informacji i zajęcie stanowiska w przedmiotowej sprawie oraz o udostępnienie niezbędnej dokumentacji w zakresie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Odpowiedzi udzielono przy pismach z dnia 30 maja 2022 r. oraz z dnia 6 czerwca 2022 r., znak: RRG.6220.6.2019.DP.

Kwestia ta została szczegółowo omówiona w dalszej części uzasadnienia;

5. „decyzja środowiskowa nie jest wymieniona wśród wymaganych załączników do wniosku o wydanie/zmianę pozwolenia zintegrowanego, a wymagany zakres wniosku nie odnosi się

w żaden sposób do decyzji środowiskowej. Jeżeli intencją ustawodawcy byłoby uzależnienie wydania/zmiany pozwolenia zintegrowanego od DUŚ po prostu zawarłby to w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku, tak jak np. w przypadku niektórych pozwoleń wodno-prawnych, czy też zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów.”

Odpowiadając na powyższe informuje się, że art. 184 ust. 4 pkt 4 ustawy Poś, na podstawie którego obligatoryjny załącznik do wniosku o wydanie i zmianę pozwolenia zintegrowanego stanowiła kopia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy ooś, wraz z kopią załączników, o ile taka decyzja była wymagana, albo kopia takiej decyzji, jeżeli została wydana, w przypadku, o którym mowa w ust. 3, został uchylony przez art. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 lipca 2015 r. o zmianie ustawy - Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1434) zmieniającej ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska z dniem 6 października 2015 r. W związku z powyższym w chwili obecnej nie ma konieczności dołączania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do wniosku o wydanie czy zmianę pozwolenia zintegrowanego. Zamiast tego, zgodnie z wprowadzonym art. 86a ustawy ooś decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach są obecnie przekazywane organowi ochrony środowiska z urzędu. Przedmiotowa kwestia poruszona została również przez wnioskodawcę w odpowiedzi na wezwanie organu, o czym mowa poniżej.

Zdaniem tut. organu intencja ustawodawcy w zakresie spójności wniosku, a następnie pozwolenia zintegrowanego z zapisami decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wyrażona została w art. 86 pkt 1 ustawy ooś, o czym tut. organ traktuje bardzo szeroko w dalszej części niniejszego uzasadnienia;

6. „organ w ten sposób w rażąco sposób narusza obowiązujące przepisy prawne, a tym samym działa na szkodę prowadzącego instalację, tym bardziej biorąc pod uwagę przewlekłości postępowania.

W mojej ocenie, co znajduje oparcie w obowiązujących przepisach prawnych, nie ma żadnych przesłanek do wydania decyzji zmieniającej pozwolenie zintegrowane w innym zakresie niż wnioskowany przez prowadzącego instalację.”

Odpowiedź w kwestii materialnoprawnych przesłanek rozstrzygnięcia została wyłożona w dalszej części uzasadnienia. W odpowiedzi na zarzut przewlekłości należy podnieść, że na czas procedowania sprawy wpłynął jej skomplikowany charakter a także konieczność ponowienia, z winy strony, czynności związanych z udziałem społeczeństwa w postępowaniu na podstawie art. 218 ustawy Poś oraz art. 33 ust. 1 ustawy ooś, poprzez dwukrotnie wywieszenie zawiadomienia na okres 30 dni na terenie przedmiotowej instalacji zlokalizowanej w miejscowości Polaki 100, gmina Kotuń, powiat siedlecki;

7. „decyzje środowiskowe, a więc i ich zmiany nie funkcjonują samoistnie, ale wydawane są (zmieniane) przed decyzjami wskazanymi w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

W związku z powyższym decyzja środowiskowa powinna być uzyskana (zmieniona) jeżeli zmiana w instalacji objętej pozwoleniem zintegrowanym, dla której uzyskano DUŚ, sama w sobie wyczerpuje znamiona przedsięwzięcia wymagającego DUŚ, czyli mogącego znacząco oddziaływać na środowisko wymieniona w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) i jednocześnie wymaga uzyskania decyzji wskazanych w art. 72 ust, 1, co w danym przypadku nie ma miejsca.

Decyzja udzielająca pozwolenia zintegrowanego nie jest wskazana w art. 72 ust. 1 tej ustawy jako decyzja przed, którą wymagane jest uzyskanie decyzji środowiskowej, a wnioskowane zmiany nie wymagają uzyskania którejkolwiek z decyzji wymienionych w tym przepisie (obsada jest zwiększona bez jakiegokolwiek zmian w kurniku).”

W odniesieniu do powyższego przypomina się, że podobna sytuacja miała już miejsce na etapie postępowania zakończonego wydaniem przez Wójta Gminy Kotuń decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 25 listopada 2020 r., znak: RRG.6220.6.2019.DP określającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na: „zwiększeniu obsady budynku do hodowli kur mięsnych (brojlerów) położonym na działkach ewidencyjnych nr 310, 311, 312 i 313 w miejscowości Polaki, gmina Kotuń, powiat siedlecki, województwo mazowieckie”, o czym tut. organ wspomina szerzej w dalszej części uzasadnienia. W tym miejscu nadmienić należy jedynie, że w uzasadnieniu do ww. decyzji wójt w jasny sposób wskazał, że: „przedmiotowe przedsięwzięcie zakwalifikowano do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko jest obligatoryjny, wymienionych w § 2 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: <<przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż osiąga progi określone w ust. 1, o ile progi te zostały określone>>, w związku z § 2 ust. 1 pkt 51: <<chów lub hodowla zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP – przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę inwentarza)>>.”

Ponadto art. 72 ust. 1 ustawy ooś był przedmiotem rozważań Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku (wyrok z 25 stycznia 2022 r., sygn. akt II SA/Bk 857/21), co zostało szerzej przedstawione przez tut. organ w dalszej części uzasadnienia;

8. „zgodnie z art. 86 pkt. 1 ww. ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji.

Aby miał ten przepis zastosowania, poza spełnieniem przedstawionych powyżej przesłanek, w samej decyzji powinno być zawarte odniesienie jakie warunki mają być uwzględnione w pozwoleniach w zakresie korzystania ze środowiska (np. marszałek województwa w postępowaniu w sprawie DUŚ wydając opinie do DUŚ powinien o określone warunki do pozwolenia zintegrowanego wnosić i powinny one być w DUŚ odpowiednio zapisane). Przyjmując wprost art. 86 ust. 1, bez analizy innych zapisów prawnych i aspektów merytorycznych należałoby uznać, że każda zmiana w instalacji wymagająca zmiany pozwoleń na korzystanie ze środowiska nie uwzględniona w DUŚ wymaga każdorazowo zmiany DUŚ.” Ustosunkowując się do powyższego informuję, iż kwestia zastosowania w przedmiotowym postępowaniu przepisów art. 86 pkt 1 ustawy ooś została bardzo szczegółowo omówiona w dalszej części uzasadnienia;

9. „kolejnym problemem jest niedoprecyzowanie w DUŚ dla jakiego okresu liczona jest obsada. Jeżeli dla początkowego to wg tabeli DJP rozporządzenia dla piskląt drobiu przyjmuje się 1 DJP na 500 kg (ok. 10 000 szt.). Jeżeli końcowa to wg BAT 2,5 kg.

Ponadto co ważne obsada dla celów IPPC dotyczy instalacji (liczba stanowisk instalacji), a nie poszczególnych budynków, czyli większa liczba sztuk w jednym budynku może być kompensowana mniejszą w innym, a zachowana musi być obsada w kg/m².”

Odpowiadając na powyższe należy stwierdzić, że sposób liczenia obsady w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie pozostawia żadnych wątpliwości i jest dokładnie taki sam jak przedstawiony przez wnioskodawcę we wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego. Kwestia ta została szczegółowo omówiona przez tut. organ (wraz z przedstawianiem toku obliczeń) w dalszej części niniejszego uzasadnienia.

Podkreślenia wymaga jednocześnie w szczególności fakt, że DJP w obu decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach liczone było jednakowo, przy czym pierwszą z nich Wójt Gminy Kotuń wydał w dniu 20 stycznia 2015 r. [decyzja znak: RRG.6220.7.2014.DP określająca środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na: „budowie obiektu do hodowli kur mięsnych (brojlerów) w ilości około 180 000 sztuk zlokalizowanego na działkach ewidencyjnych 309, 310 w miejscowości Polaki, gmina Kotuń”]. Decyzja Wykonawcza Komisji (UE) 2017/302 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiająca konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu lub świń zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 688) (Tekst mający znaczenie dla EOG) opublikowana została natomiast dopiero 21.02.2017 r.

Zaznaczyć należy również, że w pozwoleniu zintegrowanym co do zasady określana jest zarówno łączna liczba stanowisk w całej instalacji jak również liczba stanowisk w poszczególnych kurnikach. Zapisy te ujęte zostały zarówno w decyzji Nr 31/16/PZ.Z Marszałka Województwa Mazowieckiego z dnia 17 marca 2016 r., znak: PZ I.7222.108.2016.WŚ, udzielającej pozwolenia zintegrowanego Panu Adamowi Wnuk-Lipińskiemu, zamieszkałemu w miejscowości (dane zanonimizowane) (REGON: 710435062, NIP: 821-162-35-64), na prowadzenie instalacji do ściółkowego chowu drobiu – brojlera kurzego o łącznej liczbie stanowisk 535 000 sztuk zlokalizowanej w miejscowości Polaki 100, gmina Kotuń jak również w decyzji Marszałka Województwa Mazowieckiego Nr 57/19/PZ.Z z dnia 2 lipca 2019 r., znak: PZ-PK-I.7222.34.2019.MR (PZ-II.7222.112.2017.MR) zmieniającej powyższą decyzję (na łączną liczbę stanowisk 715 000 sztuk);

10. „utrudnianie działalności gospodarczej w środowisku wiejskim, szczególnie produkcji żywności, w tak niepewnych czasach jak obecnie, godzi w jego funkcjonowanie i nie leży w niczym interesie, szczególnie mając na uwadze zbliżające się wybory”

Ustosunkowując się do powyższego informuje się, że obowiązek organów administracji publicznej działania na podstawie i w granicach prawa wynika przede wszystkim z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. nr 78 poz. 483, ze zm.). Ponadto zgodnie z art. 6 Kpa organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Wobec tego organ załatwiający sprawę administracyjną kieruje się wyłącznie przepisami prawa i nie bierze pod uwagę przy formułowaniu rozstrzygnięcia kwestii o charakterze politycznym.

Z powyższego wynika, że prowadzący instalację podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko i podtrzymał bez zmian proponowaną formę i zakres przedsięwzięcia. W pozostałym zakresie prowadzący instalację, nie skorzystał z przysługującego mu prawa.

Po szczegółowej analizie materiału dowodowego Marszałek Województwa Mazowieckiego częściowo przychylił się do wniosku prowadzącego instalację w przedmiocie zmiany pozwolenia zintegrowanego, wydając pozwolenie zgodnie z żądaniem strony w zakresie: rodzaju i ilości wykorzystywanych surowców, materiałów, wody, paliwa i energii (zmniejszono zużycie materiału

ściółkowego, zwiększono zużycie preparatów redukujących emisję amoniaku), sposobu zagospodarowania powstającego obornika, informacji na temat wytwarzanych odpadów (zmniejszono katalog odpadów dopuszczonych do wytwarzania, doprecyzowano podstawowy skład chemiczny i właściwości odpadów dopuszczonych do wytwarzania, zmieniono i doprecyzowano dane dotyczące miejsca i sposobu magazynowania oraz sposobu dalszego zagospodarowania odpadów dopuszczonych do wytwarzania oraz dostosowano zapisy części IX. decyzji określającej wymagania zapewniające ochronę gleby, ziemi i wód gruntowych, w tym środki mające na celu zapobieganie emisjom do gleby, ziemi i wód gruntowych oraz sposoby ich systematycznego nadzorowania, do wprowadzonych zmian w zakresie gospodarki odpadami) oraz monitorowania emisji obornika (zmieniono zapisy dotyczące prowadzenia ewidencji rozchodów obornika kurzego w związku z wnioskowaną zmianą sposobu jego zagospodarowania oraz zmieniono sposób monitorowania całkowitej ilości azotu i fosforu wydalanych w oborniku).

W związku z przedstawioną we wniosku informacją (potwierdzoną w korespondencji z Komendą Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Siedlcach), zgodnie z którą stopień napełnienia wszystkich zbiorników na gaz propan techniczny przy każdej dostawie nie będzie przekraczał 40% ich pojemności, w decyzji nałożono dodatkowe wymagania obligujące prowadzącego instalację do prowadzenia monitoringu i utrzymania stopnia napełnienia trzydziestu jeden zbiorników na gaz propan techniczny na poziomie nie przekraczającym 40% ich pojemności.

W sentencji decyzji dookreślono kwestię, że strona jest przedsiębiorcą, zgodnie z informacjami przedstawionymi we wniosku.

W decyzji w części dotyczącej warunków poboru wody podziemnej określono maksymalną ilość poboru wody w wyrażoną jako m^3/s . Zgodnie z art. 403 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r., poz. 2233 z późn. zm.) w pozwoleniu wodnoprawnym ustala się dla wód podziemnych maksymalną ilość pobieranej wody w m^3 na sekundę, średnią ilość pobieranej wody w m^3 na dobę oraz dopuszczalną ilość pobieranej wody w m^3 na rok. W dotychczasowym pozwoleniu nie określono tej wartości. Jednocześnie nie zmieniono wartości średniej ilości pobieranej wody w m^3 na dobę. W przedstawionym wniosku jak i uzupełnieniach nie wyjaśniono i nie uzasadniono przyczyn przedmiotowej zmiany. W związku z faktem, że maksymalna ilość pobieranej wody w m^3 na godzinę i dopuszczalna ilość pobieranej wody w m^3 na rok nie ulega zmianie, pozostawiono średnią ilości pobieranej wody w m^3 na dobę na niezmienionym poziomie.

Z obliczeń rozprzestrzeniania się hałasu powodowanego działalnością instalacji fermy drobiu wynika, że na granicy terenów chronionych akustycznie nie wystąpią przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, określonych w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112).

W decyzji określono lokalizację najbliższych względem instalacji terenów podlegających ochronie akustycznej, mając na uwadze obowiązek dot. wykonywania okresowych pomiarów hałasu w środowisku, wynikający z § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz.U. z 2021 r. poz. 1710, z późn. zm.).

Rodzaj terenów podlegających ochronie akustycznej ustalono na podstawie zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego Uchwałą Rady Gminy Kotuń Nr XIX/117/04 z dnia 29 listopada 2004 r. (Dz. Urz. Woj. Maz. nr 31 poz. 839 z dnia 4 lutego 2005 r.), zmienionego

Uchwałą Rady Gminy Kotuń Nr XLII/297/2018 z dnia 23 lutego 2018 r. (Dz. Urz. Woj. Maz. Poz. 3285 z dnia 4 kwietnia 2018 r.) oraz na podstawie faktycznego zagospodarowania i wykorzystywania terenów, w oparciu o stanowisko Wójta Gminy Kotuń wyrażone w piśmie z dnia 24 czerwca 2022 r., znak: RRG.6727.210.2022.

Tereny podlegające ochronie akustycznej stanowią tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz tereny zabudowy zagrodowej. Zgodnie z art. 147 ust. 1 ustawy Poś prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia są zobowiązani do okresowych pomiarów wielkości emisji i pomiarów ilości pobieranej wody, natomiast zgodnie z treścią art. 149 ust. 1 tej ustawy wyniki pomiarów przedstawia się organowi ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, jeżeli pomiary te mają szczególne znaczenie ze względu na potrzebę zapewnienia systematycznej kontroli wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska. Rodzaje wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia oraz terminy i sposób prezentacji danych określa rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 15 grudnia 2020 r. w sprawie rodzajów wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia i innych danych zbieranych w wyniku monitorowania procesów technologicznych oraz terminów i sposobów prezentacji (Dz.U. z 2020 r. poz. 2405). Zgodnie z § 2 ww. rozporządzenia właściwym organom ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska przekazuje się wyniki pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia dla wszystkich instalacji lub urządzeń, których dotyczy obowiązek ich prowadzenia, a wyniki pomiarów oraz inne dane przedkłada się w formie pisemnej, z zastrzeżeniem § 6, zgodnie z którym jeżeli istnieją możliwości techniczne i ekonomiczne, wyniki pomiarów oraz inne dane mogą być przedkładane również w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346, 568, 695, 1517 i 2320), za pośrednictwem publicznych sieci telekomunikacyjnych w rozumieniu art. 2 pkt 29 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875).

Z ww. przepisów prawa wywieść należy obowiązek prowadzenia okresowych pomiarów hałasu i przekazywania ich właściwym organom w formie pisemnej (brak jest obowiązku przekazywania wyników pomiarów w formie elektronicznej). W związku z powyższym oraz mając na uwadze stanowisko Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, że nie prowadzi publicznie dostępnych rejestrów zawierających wyniki okresowych pomiarów hałasu (pismo z dnia 6 maja 2021r., znak: IN.021.35.2021.AB), wykreślono z pozwolenia zapisy dotyczące przesyłania wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska wyników okresowych pomiarów hałasu również w wersji elektronicznej.

Mając na uwadze zmienność pracy źródeł hałasu na terenie fermy drobiu, w celu zobrazowania najniekorzystniejszej sytuacji akustycznej, prowadzącego instalację zobowiązano do wykonywania okresowych pomiarów hałasu w środowisku podczas pracy zarówno wentylatorów dachowych, jak i szczytowych oraz innych źródeł hałasu wchodzących w skład instalacji.

Tutejszy organ nie przychylił się do wniosku strony w zakresie wykreślenia z zapisów decyzji części XIV. decyzji określającej sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii. Wnioskodawca w przedłożonym wniosku wskazał, że: „zakład został wykreślony z listy zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.” W związku z powyższym, zgodnie z wnioskiem na chwilę obecną: „zakład nie zalicza się do zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia

poważnej awarii przemysłowej (ZZR), ani tym bardziej do zakładów o dużym ryzyku wystąpienia awarii (ZDR). Substancją determinująca klasyfikację przedmiotowego zakładu jest gaz płynny (propan/LPG) wykorzystywany do ogrzewania budynków gospodarczych do hodowli brojlerów.” [...] „O zaliczeniu zakładu do ZZR lub ZDR decyduje ilość substancji znajdującej się w danym czasie na terenie zakładu”, [...] a „na fermie nie będzie magazynowany gaz płynny w ilości równej lub większej niż 50 ton.”

Powyższe stanowisko potwierdzone zostało przez Komendanta Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Siedlcach przy piśmie z dnia 26 maja 2022 r., znak: MZ.0761.26.2022.1.PK.

W związku z powyższym mając na względzie przepisy rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz.U. poz. 138) zakład utracił status zakładu o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i tutejszy organ przychylił się do wykreślenia dotychczasowych zapisów decyzji stanowiących, iż: „zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. poz. 138), fermę drobiu prowadzoną przez Pana Adama Wnuk-Lipińskiego zlokalizowaną w miejscowości Polaki 100, gmina Kotuń, powiat siedlecki, zaliczono do zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej z uwagi na ilość magazynowanego gazu płynnego.

W związku z powyższym przedmiotowa ferma drobiu posiada aktualne:

1. zgłoszenie zakładu o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej,
2. Program zapobiegania poważnym awariom przemysłowym „Ferma Drobiu Adam Wnuk-Lipiński, Polaki 100, gm. Kotuń, 08-130 Kotuń” – listopad 2018 r.”

Zważywszy jednakże na treść art. 211 ust. 6 pkt 9 ustawy Poś, zgodnie z którym pozwolenie zintegrowane określa także, w odniesieniu do instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii oraz wymóg informowania o wystąpieniu awarii, jeżeli nie dotyczy to zakładów, o których mowa w art. 248 ust. 1 ustawy Poś, tut. organ nie mógł wyrazić zgody na wykreślenie z zapisów decyzji części XIV. decyzji. W związku z powyższym w decyzji ponownie określono sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii. Ponadto koniecznym było również dodanie do części XVI. decyzji wymogu informowania o wystąpieniu awarii przemysłowej właściwego powiatowego komendanta Państwowej Straży Pożarnej oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Wnioskowane zmiany w zakresie zastosowania w każdym budynku inwentarskim nagrzewnic z zamkniętą komorą spalania nie pokrywają się z założeniami przyjętymi na etapie uzgadniania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Na etapie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zakładano zainstalowanie w każdym z kurników nagrzewnic z otwartą komorą spalania (w ilościach i mocach nie pokrywających się z przedmiotowym wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego), z których zanieczyszczenia odprowadzane miały być za pośrednictwem wentylatorów dachowych a nie osobnych emitorów.

Wnioskowane zmiany w zakresie ilości, wydajności i parametrów wylotów wentylatorów dachowych poszczególnych budynków inwentarskich także nie pokrywają się z założeniami uzgodnionymi na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W związku z tym, że wnioskowane zmiany wiązały się ze zmianami: obsady, parametrów wentylacji i sposobu ogrzewania kurników oraz sposobu odprowadzania spalin z nagrzewnic, co stanowiło niezgodność z decyzjami o środowiskowych uwarunkowaniach przedłożonymi przez Wójta Gm. Kotuń - odmówiono zmiany decyzji udzielającej pozwolenia zintegrowanego w zakresie emisji dopuszczalnych i parametrów emitorów.

Marszałek Województwa Mazowieckiego odmówił również zmiany zapisów decyzji w zakresie:

1. zwiększenia łącznej liczby stanowisk w przedmiotowej instalacji,
2. zwiększenia liczby stanowisk w czterech kurnikach,
3. zwiększenia teoretycznej zdolności produkcyjnej w przedmiotowej instalacji,
4. zwiększenia ilości cykli chowu kur mięsnych (brojlerów) w ciągu roku,
5. dodania do zawartego w decyzji opisu stosowanej technologii informacji na temat maksymalnej wielkości obsady w DJP (duże jednostki przeliczeniowe w jednym cyklu hodowlanym), określonej z uwzględnieniem wnioskowanej zmiany w zakresie zwiększonej łącznej liczby stanowisk (997 494 sztuk/cykl),
6. dodania kolejnego rodzaju wykorzystywanego materiału ściółkowego,
7. zwiększenia ilości i pojemności silosów na paszę,
8. zwiększenia zużycia wody do pojenia zwierząt oraz mycia i dezynfekcji pomieszczeń i urządzeń inwentarskich,
9. zwiększenia zużycia paszy,
10. zwiększenia maksymalnej ilości obornika, która powstać może w wyniku funkcjonowania instalacji,
11. zwiększenia ilości ścieków powstających w wyniku funkcjonowania instalacji,
12. dodania do treści decyzji informacji na temat wykorzystywania dla potrzeb instalacji pieca utylizacyjnego sztuk padłych,

z uwagi na fakt, że zmiany prowadziłyby do niedopuszczalnej rozbieżności pomiędzy treścią pozwolenia zintegrowanego a danymi wynikającymi z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanych dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Rozbieżność ta może mieć charakter bezpośredni poprzez sprzeczność z konkretnymi wartościami i warunkami zapisanymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub pośredni poprzez dopuszczenie w pozwoleniu zintegrowanym do funkcjonowania instalacji w stanie, który będzie skutkował oddziaływaniem na środowisko niedającym się pogodzić z treścią decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Tut. organ w prowadzonym postępowaniu z wniosku prowadzącego instalację z dnia 5 listopada 2021 r. posiadał jedynie decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach Wójta Gminy Kotuń, z dnia 20 stycznia 2015 r., znak: RRG.6220.7.2014.DP określającą środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na: „budowie obiektu do hodowli kur mięsnych (brojlerów) w ilości około 180 000 sztuk zlokalizowanego na działkach ewidencyjnych 309, 310 w miejscowości Polaki, gmina Kotuń”, załączoną uprzednio do wniosku z dnia 31 października 2017 r., Pana Adama Wnuk-Lipińskiego. Postępowanie administracyjne z tego wniosku zostało zakończone decyzją Marszałka Województwa Mazowieckiego Nr 57/19/PZ.Z z dnia 2 lipca 2019 r., znak:

PZ-PK-I.7222.34.2019.MR (PZ-II.7222.112.2017.MR) zmieniającą decyzję Nr 31/16/PZ.Z Marszałka Województwa Mazowieckiego z dnia 17 marca 2016 r., znak: PZ-I.7222.108.2016.WŚ.

W związku z powyższym pismem z dnia 29 marca 2022 r., znak: PZ-OP-II.7222.91.2021.KS zwrócono się do prowadzącego instalację m.in. o uzupełnienie wniosku o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. W odpowiedzi w piśmie z dnia 14 kwietnia 2022 r. wnioskodawca stwierdził, że: „prowadzący instalację nie uzyskiwała dla wnioskowanych zmian do pozwolenia zintegrowanego (zmian w sposobie prowadzenia instalacji) decyzji środowiskowej, ponieważ zmiany te nie wymagają uzyskania żadnej z decyzji wskazanych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (ani zgłoszenia wskazanego w ust. 1a tego przepisu).

Decyzje środowiskowe nie funkcjonują samodzielnie, ale określają warunki środowiskowe dla organów wydających decyzje wskazane w ww. przepisie. Pozwolenie zintegrowane w art. 72 ust. 1 ustawy nie jest wymienione.

Ponadto ustawa –Prawo ochrony środowiska nie wskazuje wśród wymaganych przy wniosku o wydanie/zmianę pozwolenia zintegrowanego załączników decyzji środowiskowej, tak jak np. ustawa – Prawo wodne przy wydawaniu pozwoleń wodnoprawnych.

Przedstawienie DUŚ miałoby sens i uzasadnienie jeżeli decyzja środowiskowa byłaby wymagana i jednocześnie w takiej decyzji zawarte byłyby wprost warunki środowiskowe w zakresie, w jakim decyzja ta ma być uwzględniona przy wydawaniu tego pozwolenia. W tym celu ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015rr. Poz. 1936) w art. 70 tej ustawy w ust. 1 dodano pkt-3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy.”, dotyczący opiniowana w procesie decyzji środowiskowej. Ma to na celu wskazanie w opinii warunków środowiskowych w zakresie, w jakim decyzja środowiskowa ma być uwzględniona przy wydawaniu pozwolenia zintegrowanego.

Zgodnie z art. 86a ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku.....organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekazuje ostateczne decyzje, o których mowa w art. 71 ust. 1, wraz z kopią załączników organowi ochrony środowiska, o którym mowa w art. 378 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska. Czyli od 2015r. DUŚ , których wydanie opiniował organ wydający pozwolenie zintegrowane, powinny trafiać do tego organu. Czyli organ powinien takie decyzje, jeżeli były wymagane, posiadać.”

Mając zatem na względzie w szczególności zapisy art. 7 Kpa w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego pismem z dnia 19 maja 2022 r., znak: PZ-OP-II.7222.91.2021.EZ, tut. organ zwrócił się do Wójta Gminy Kotuń z prośbą o wyjaśnienie czy dla przedsięwzięcia, dla którego w dniu 20 stycznia 2015 r. Wójt Gminy Kotuń wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znak: RRG.6220.7.2014.DP określającą środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na: „budowie obiektu do hodowli kur mięsnych (brojlerów) w ilości około 180 000 sztuk zlokalizowanego na działkach ewidencyjnych 309, 310 w miejscowości Polaki, gmina Kotuń” były wydawane również inne decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach? W piśmie tym zwrócono się również z prośbą o ich udostępnienie w formie elektronicznej. W udzielonej przy piśmie z dnia

30 maja 2022 r., odpowiedzi ww. organ wskazał, że: „w dniu 25 listopada 2020 r. została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji dla przedsięwzięcia polegającego na <<Zwiększeniu obsady budynku do hodowli kur mięsnych (brojlerów) położonych na działkach ewidencyjnych nr 310, 311, 312 i 313 w miejscowości Polaki, gmina Kotuń, powiat siedlecki, województwo mazowieckie>>” przesyłając jednocześnie w załączeniu skan przedmiotowej decyzji.

Mając na względzie treść art. 86 pkt 1 ustawy ooś tut. organ określając warunki korzystania ze środowiska jest związany następującymi decyzjami:

1. z dnia 20 stycznia 2015 r., znak: RRG.6220.7.2014.DP określającą środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na: „budowie obiektu do hodowli kur mięsnych (brojlerów) w ilości około 180 000 sztuk zlokalizowanego na działkach ewidencyjnych 309, 310 w miejscowości Polaki, gmina Kotuń”,
2. z dnia 25 listopada 2020 r., znak: RRG.6220.6.2019.DP określającą środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na: „zwiększeniu obsady budynku do hodowli kur mięsnych (brojlerów) położonym na działkach ewidencyjnych nr 310, 311, 312 i 313 w miejscowości Polaki, gmina Kotuń, powiat siedlecki, województwo mazowieckie”.

Ze szczegółowej analizy powyższej dokumentacji wynika, że zapisy wniosku różnią się znacznie od kluczowych danych zawartych w ww. decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach. Rozbieżności te dotyczą w szczególności: maksymalnej liczby stanowisk w poszczególnych budynkach inwentarskich (zwiększenia liczby stanowisk w czterech kurnikach), łącznej liczby stanowisk w przedmiotowej instalacji, ilości cykli produkcyjnych w roku oraz maksymalnej teoretycznej zdolności produkcyjnej (we wniosku łączna liczba stanowisk wynosi 997 494 sztuk/cykl, co przy siedmiu cyklach rocznie daje maksymalną teoretyczną zdolność produkcyjną na poziomie 6 982 458 sztuk drobiu/rok; w decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach liczba stanowisk wynosi 811 150 sztuk/cykl, co przy sześciu cyklach rocznie daje maksymalną teoretyczną zdolność produkcyjną równą 4 866 900 drobiu/rok).

Zapisy wniosku i decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach różnią się również m.in. w zakresie: rodzaju wykorzystywanego materiału ściółkowego (we wniosku – słoma lub pellet; w decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach – słoma), ilości i pojemności silosów na paszę (we wniosku – 22 silosy na paszę: 11 silosów o pojemności 6 ton każdy oraz 11 silosów o pojemności 33 Mg każdy; w decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach – 12 silosów na paszę: 4 silosy o pojemności 6 Mg każdy i 8 silosów o pojemności 8 Mg każdy), wyposażenia kurników w zakresie rodzaju i ilości nagrzewnic i parametrów wentylacji, sposób zagospodarowania sztuk padłych (we wniosku – padłe ptaki zbierane są na bieżąco z hali produkcyjnej i spopielane w piecu do utylizacji; w decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach – padłe sztuki należy przechowywać czasowo w konfiskatorach sztuk padłych i przekazywać do utylizacji wyspecjalizowanej firmie).

W związku z ww. różnicami zwiększeniu uległy również: zużycie wody do pojenia zwierząt oraz mycia i dezynfekcji pomieszczeń i urządzeń inwentarskich, zużycie paszy, wprowadzana ilość gazów i pyłów do powietrza, maksymalna ilość obornika, która powstać może w wyniku funkcjonowania instalacji, ilość ścieków powstających w wyniku funkcjonowania instalacji, które były przedmiotem niniejszego wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego.

Dla przedsięwzięcia Wójt Gminy Kotuń wydał ww. decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach, z treści których wynika, że w skład instalacji o łącznej liczbie stanowisk 811 150 sztuk wchodzi siedem kurników, w tym:

1. dwa kurniki o liczbie 45 000 stanowisk każdy,
2. jeden kurnik o liczbie 90 000 stanowisk,
3. jeden kurnik o liczbie 311 150 stanowisk,
4. dwa kurniki o liczbie 70 000 stanowisk każdy,
5. jeden kurnik o liczbie 180 000 stanowisk,

przy czym w ciągu roku na fermie prowadzonych jest maksymalnie 6 cykli chowu trwających około 42 dni.

Tut. organ zwrócił się z pismem z dnia 1 czerwca 2022 r., znak: PZ-OP-II.7222.91.2021.EZ do Wójta Gminy Kotuń wskazując na powyższe oraz z prośbą o wyjaśnienie czy dla przedsięwzięcia polegającego na zwiększeniu łącznej liczby stanowisk do 997 494 sztuk (dwa kurniki o liczbie 45 000 stanowisk każdy, jeden kurnik o liczbie 95 000 stanowisk, jeden kurnik o liczbie 440 591 stanowisk, jeden kurnik o liczbie 90 000 stanowisk, jeden kurnik o liczbie 101 903 stanowisk, jeden kurnik o liczbie 180 000 stanowisk) i zwiększeniu maksymalnej liczby prowadzonych cykli chowu do 7 (wartości przedstawione we wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego), wymagane będzie przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i wydanie kolejnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W odpowiedzi udzielonej przy piśmie z dnia 6 czerwca 2022 r., znak: RRG.6220.6.2019.DP Wójt Gminy Kotuń w sposób jednoznaczny wskazał iż: „zarówno w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 25 listopad 2020 r. znak RRG.6220.6.2019.DP (ust. 2 lit. d) jak i w decyzji dnia 20.01.2015 r. znak RRG.6220.7.2014.DP (ust. 2 pkt 4) wyraźnie i rozstrzygająco dopuszczono maksymalnie 6 (sześć) cykli. W decyzji z dnia 25 listopad 2020 r. wprost wskazano, że chodzi o maksymalnie 6 cykli hodowlanych w ciągu roku po około 42 dni każdy, natomiast w decyzji z dnia 20.01.2015 r. dopuszczono maksymalnie 6 cykli produkcyjnych, każdy trwający maksymalnie 6 tygodni. Zdaniem Organu rozstrzygnięcia te nie mogą budzić żadnych wątpliwości.”

Podkreślenia wymaga również fakt, że podobne zagadnienie było już przedmiotem rozważań Wójta Gminy Kotuń, prowadzonych w ramach postępowania zakończonego wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 25 listopada 2020 r., znak: RRG.6220.6.2019.DP określającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na: „zwiększeniu obsady budynku do hodowli kur mięsnych (brojlerów) położonym na działkach ewidencyjnych nr 310, 311, 312 i 313 w miejscowości Polaki, gmina Kotuń, powiat siedlecki, województwo mazowieckie”. Zgodnie z treścią uzasadnienia do ww. decyzji: „planowane przedsięwzięcie polegać będzie na zwiększeniu obsady budynku do hodowli kur mięsnych (brojlerów) istniejącego budynku inwentarskiego – kurnika o obsadzie 215 000 szt. brojlerów kurzych do obsady maksymalnej 311 150 szt. brojlerów kurzych”. [...] „W budynku (o powierzchni użytkowej ok. 18 305,55 m²) planowane są prace adaptacyjne wyłącznie wewnątrz tego budynku (np. zmiany w instalacji wodnej wewnętrznej, elektrycznej, dostawienie poidel i stanowisk do karmienia etc.). Obsada pozostałych budynków do hodowli drobiu nie ulegnie zmianie. W ramach przedsięwzięcia zaplanowano również zwiększenie w przedmiotowym budynku ilości nagrzewnic gazowych służących do ogrzewania kurnika (z obecnych 18 nagrzewnic [każda o mocy 40 kW] do 24 nagrzewnic [każda o mocy 40 kW] - zwiększenie ilości o 6 dodatkowych nagrzewnic; po zakończeniu adaptacji budynek będzie ogrzewany za pomocą 24 szt. nagrzewnic, każda o mocy 40 kW). Nie ulegnie zmianie ilość wentylatorów w przedmiotowym budynku (44 szt.).” W dalszej części uzasadnienia wójt w sposób nie budzący wątpliwości wskazał, że: „przedmiotowe przedsięwzięcie zakwalifikowano do przedsięwzięć

mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko jest obligatoryjny, wymienionych w § 2 ust. 2 [...] rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: <<przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż osiąga progi określone w ust. 1, o ile progi te zostały określone>>, w związku z § 2 ust. 1 pkt 51: <<chów lub hodowla zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP – przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę inwentarza)>>.”

Wójt podkreślił również, że: „decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy:

- 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji;
- 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku;
- 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a ww. ustawy.”

Zagadnienie to było przedmiotem rozważań Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku (wyrok z 25 stycznia 2022 r., sygn. akt II SA/Bk 857/21).

W analizowanej przez sąd sprawie:

„1) prowadzący sporną instalację uzyskał decyzję środowiskową wydaną przez Wójta Gminy Ł. w dniu [...] września 2014 r. (nr [...]) po przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko, dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie ubojni trzody chlewnej, dla którego planowana wydajność ubojni została określona na "150 sztuk trzody na godzinę wraz z rozbiorem przemysłowym o zdolności produkcyjnej na poziomie 20t/dobę półtuszy wieprzowych przy jednoczesnym systemie funkcjonowania zakładu przez 5 dni w tygodniu;

2) decyzja środowiskowa z [...] września 2014 r. została zmieniona decyzją Wójta Gminy Ł. z dnia [...] czerwca 2016r. (nr [...]) wydaną bez przeprowadzania oceny na środowisko w związku z planowaną budową szczelnego zbiornika na gnojowicę oraz zwiększeniu wydajności zakładu do "180 sztuk trzody na godzinę wraz z rozbiorem przemysłowym o zdolności produkcyjnej 50t/zmianę półtuszy wieprzowych z własnego uboju" nadal przy pracy zakładu w systemie jednoczesnym przez 5 dni w tygodniu;

3) decyzją Starosty Ł. z [...] lipca 2017 r. (nr [...]) udzielone zostało R. R. na czas nieokreślony pozwolenie zintegrowane na prowadzenie instalacji do uboju zwierząt o zdolności produkcyjnej ponad 50 sztuk na dobę w systemie pracy jednoczesnym przez 5 dni w tygodniu;

4) decyzją Starosty Ł. z [...] września 2017 r. (nr [...]) pozwolenie zintegrowane zostało zmienione uwagi na przejście zakładu na dwuczłonowy system pracy;

5) kolejną decyzją Starosty Ł. z [...] lutego 2019r. (nr [...]) pozwolenie zintegrowane zostało zmienione w związku z potrzebą ustalenia na nowo poziomu emisji wywołaną przejściem zakładu na pracę przez 6 dni w tygodniu nadal przy dwuczłonowym systemie pracy;

6) wnioskiem z [...] września 2020 r. Wnioskodawca wystąpił o zmianę pozwolenia zintegrowanego z uwagi na zamiar zwiększenia wydajności zakładu z 4000 sztuk/dobę do 7000 sztuk na dobę przy

pracy zakładu przez 7 dni w tygodniu w systemie trzymianowym. Organ ochrony środowiska uznał wnioskowaną zmianę za istotną zmianę w instalacji;

7) decyzją Starosty Ł. z dnia [...] lipca 2021r. (nr [...]) utrzymaną w mocy przez SKO w Ł. decyzją zaskarżoną do sądu administracyjnego, dokonano kolejnej zmiany pozwolenia zintegrowanego dla instalacji obejmującej pracę zakładu przez 7 dni w tygodniu w systemie trzymianowym, obejmującą wzrost wydajności uboju z 4000 sztuk na dobę do 7000 sztuk na dobę.”

Zdaniem sądu: „zmiany zakresu prowadzonej instalacji objęte kolejnymi decyzjami jednoznacznie wskazują na rozdzźwięk między treścią decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia a treścią zmienionego pozwolenia zintegrowanego. [...] Zmiany wnioskowane przez przedsiębiorcę, nie były przedmiotem oceny organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wójt Gminy Ł. w wydanych do chwili obecnej decyzjach nie badał, jakie warunki powinien spełniać zakład pracujący na 3 zmiany z możliwą do uzyskania wydajnością 100 ton tusz na zmianę, co daje 8.4 krotny wzrost produkcji, a tym samym obciążenia środowiska. W przedmiotowym zakresie nie wypowiedziały się także organy uzgadniające decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach dla ostatecznego kształtu całego przedsięwzięcia. Zwiększenie czasu pracy instalacji oraz ilości zwierząt poddanych ubojowi oraz zmiana maksymalnej możliwej wydajności instalacji, niewątpliwie kwalifikuje przedmiotowe przedsięwzięcie, jako powodujące potrzebę zmiany uwarunkowań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wobec braku zapisów wyłączających konieczność uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia, organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego powinien zażądać takiej decyzji, przed wydaniem decyzji zmieniającej decyzję udzielającą pozwolenia zintegrowanego. Tym bardziej, że organ sam uznał zmianę pozwolenia zintegrowanego za zmianę istotną w rozumieniu art. 214 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U.2020.1219 t.j.). Z wyliczeń matematycznych wynika, że zmiana pozwolenia zintegrowanego, co do wydajności instalacji, nie wynosi 50 Mg półtuszy, na dobę (1 zmiana x 50Mg), a dotyczy 300 Mg półtuszy na dobę (3 zmiany x 100 Mg), co daje tygodniowy wzrost produkcji z 250 Mg/tydzień (przy pięciodniowym tygodniu pracy), na 2100 Mg/tydzień (przy siedmiodniowym tygodniu pracy). Jeżeli 2,5 krotnie zwiększenie mocy instalacji, na dobę (1 zmiana 5 dni w tygodniu) wymagało wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach 29.06.2016r., tym bardziej takiej oceny wymaga przedsięwzięcie polegające na 8,4 krotnym zwiększeniu wydajności instalacji (3 zmiany 7 dni w tygodniu).

Zmiana zrealizowanego przedsięwzięcia, kwalifikowanego jednocześnie jako instalacja w rozumieniu przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska i uznana za istotną zmianę instalacji, wymaga uzyskania decyzji środowiskowej, gdyż wiąże się z potrzebą zmiany uwarunkowań określonych w decyzji dotyczącej zrealizowanego przedsięwzięcia. Wydane dotychczas decyzje środowiskowe (z 2014r. i z 2016r.) odnosiły się do przedsięwzięcia eksploatowanego przy pracy przez 5 dni w tygodniu w systemie jednozmianowym. Wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego przewiduje radykalne zintensyfikowanie produkcji ubojni (pracę przez 7 dni w tygodniu w systemie trzymianowym), co nie pozostaje bez wpływu na zwiększone oddziaływanie na środowisko i konieczność określenia na nowo środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Zmiany funkcjonowania instalacji mają bowiem wpływ na wielkość emisji szkodliwych substancji do środowiska.”

W przedmiotowej sprawie sąd w sposób jednoznaczny wskazał zatem, że: „skarga podlegała uwzględnieniu z powodu podzielenia zasadniczego zarzutu skargi Prokuratora związanego z brakiem

poprzedzenia decyzji o zmianie pozwolenia zintegrowanego nową decyzją środowiskową obejmującą przedsięwzięcie R. R. w kształcie opisanym wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego. Wyeliminowanie poprzedzenia postępowania w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego nowym postępowaniem środowiskowym naruszyło przepisy prawa w stopniu istotnie wpływającym na treść zaskarżonej decyzji.”

Sąd zauważył również, że: „błędnie - zdaniem sądu - organy obu instancji oceniały potrzebę poprzedzenia kontrolowanego postępowania postępowaniem środowiskowym wyłącznie poprzez przyzmat przepisów ustawy środowiskowej o charakterze materialnoprawnym tj. ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. z 2021 r. poz. 1973) a konkretnie z braku w tej ustawie przepisu nakładającego na prowadzącego instalację obowiązek dołączania do wniosku o pozwolenie zintegrowane (w konsekwencji też o zmianę pozwolenia zintegrowanego) decyzji środowiskowej, pomijając rozważenie treści przepisów ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021r., poz. 2373) tj. ustawy środowiskowej o charakterze proceduralnym. Tymczasem to treść przepisów tej ostatnio wymienionej ustawy oraz przepisów wykonawczych do niej wskazują jakie decyzje powinny być poprzedzone decyzją środowiskową oraz jak kwalifikowane są przedsięwzięcia z uwagi na wpływ na środowisko, który to wpływ (oddziaływanie) ma znaczenie dla trybu procedowania środowiskowego i treści decyzji środowiskowej. Wykluczenie spornego przedsięwzięcia z obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach naruszyło w sposób mający wpływ na wynik sprawy przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko a w konsekwencji także przepisy ustawy Prawo ochrony środowiska.”

W dalszej części wyroku podkreślono silne powiązanie przepisów ustawy Poś i ustawy ooś wskazując, że: „z art. 71 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko wynika, iż uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Rodzaje takich przedsięwzięć wymienia Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839). Treść przepisów rozdziału 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, poświęconego decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wskazuje na dwa rodzaje takich decyzji. Pierwszy rodzaj stanowią decyzje środowiskowe wydawane po przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko, poprzedzone raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (art. 80 i 82 ww. ustawy), drugi rodzaj stanowią decyzje wydawane bez przeprowadzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, ograniczające się w sentencji do stwierdzenia braku potrzeby przeprowadzenia takiej oceny, których załącznikami stają się charakterystyka przedsięwzięcia (art. 84 ww. ustawy). Każda z tych decyzji jest decyzją merytoryczną, wymagającą uzasadnienia, którego zakres dla poszczególnego rodzaju decyzji określa art. 85 ust. 2 ustawy. Uzasadnienie decyzji stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko sprowadza się do wykazania okoliczności, które w świetle art. 63 ust. 1 ustawy przemawiały za uznaniem braku potrzeby przeprowadzania oceny na środowisko.

Z art. 59 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku (...) wynika przy tym, że przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Kwalifikacja spornej instalacji w jej kształcie opisanym wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego do rodzaju przedsięwzięć oddziałujących na środowisko i wymagających tym samym decyzji środowiskowej wymagała porównania charakteru i zakresu pozwolenia zintegrowanego (tj. elementów opisanych przepisami ustawy Prawo ochrony środowiska) z katalogiem decyzji wymienionych w art. 72 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku (...). Z art. 201 ustawy Prawo ochrony środowiska wynika, że pozwolenia zintegrowane wymaga prowadzenie instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, z wyłączeniem instalacji lub ich części stosowanych wyłącznie do badania, rozwoju lub testowania nowych produktów lub procesów technologicznych. Zmiana w instalacji zwiększająca skalę działalności, które to zwiększenie samo w sobie kwalifikowałoby instalację jako tę, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 201 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska, stanowi istotną zmianę w instalacji wymagającą złożenia wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego i wydania decyzji zmieniającej pozwolenie zintegrowane. Decyzja zaś o pozwoleniu zintegrowanym winna – jak stanowi art. 211 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska – spełniać wymagania określone dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 (czyli dla pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza) oraz pkt 4 (czyli dla pozwolenia na wytwarzanie odpadów) a także dla pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód oraz pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi. Wymogi dotyczące pozwolenia zintegrowanego dotyczą także decyzji zmieniających pozwolenie zintegrowane (vide: art. 214 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska). Jak stanowi art. 202 ust. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska w pozwoleniu zintegrowanym określa się warunki wytwarzania i sposoby postępowania z odpadami na zasadach określonych w przepisach ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach, niezależnie od tego, czy dla instalacji wymagane byłoby uzyskanie pozwolenia na wytwarzanie odpadów.

Z art. 72 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku (...) natomiast wynika, że wydanie decyzji środowiskowej jest konieczne (między innymi) przed uzyskaniem zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów wydawanego na podstawie ustawy z 14 grudnia 2012r. o odpadach (vide: art. 72 ust. 1 pkt 21 ustawy) a zatem gdy gospodarka odpadami stanowi bezwzględny i konieczny element pozwolenia zintegrowanego (i jego zmiany), to pozwolenie zintegrowane (jego zmianę) musi poprzedzać decyzja środowiskowa. Starosta w uzasadnieniu decyzji pierwszoinstancyjnej wskazał, że w decyzji uwzględniono dodatkowe rodzaje odpadów przewidywanych do wytwarzania w związku ze zwiększeniem wydajności w instalacji uboju poprzez instalację dodatkowych urządzeń (kocioł) wynikające ze zmiany czasu pracy. Zmianie ulegną ilości już wytwarzanych odpadów oraz dodanie nowych kategorii i rodzajów odpadów ze względu na konieczność dostosowania do nowych warunków oraz możliwości wytwarzania odpadów we własnym zakresie, które do tej pory wytwarzane były przez firmy zewnętrzne w ramach usług serwisowych.

Konkluzji powyższej nie zmienia – zdaniem sądu – akcentowany przez pełnomocnika przedsiębiorcy fakt, że decyzja środowiskowa odnosi się jedynie do przyszłych przedsięwzięć tj. wyłącznie planowanych, nie istniejących jeszcze a sporna zmiana pozwolenia zintegrowanego nie wiąże się z rozbudową ani przebudową przedsiębiorstwa (ubojni). Z paragrafu 3 ust. 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r., poz. 1839) wynika bowiem, że do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się także przedsięwzięcia niezwiązane z przebudową, rozbudową lub montażem realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia, powodujące potrzebę zmiany uwarunkowań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach: przepis stosuje się, o ile ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku (...(..) nie wyłącza konieczności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz o ile potrzeba zmian w zrealizowanym przedsięwzięciu nie jest skutkiem następstw wynikających z konieczności dostosowania się do wymagań stawianych przepisami prawa lub ustaleń zawartych w analizie porealizacyjnej, przeglądzie ekologicznym, lub podsumowaniu wyników monitoringu oddziaływania na środowisko zrealizowanego przedsięwzięcia.

Lektura przepisów ustawy z dnia 11 lipca 2014r. o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska i niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014r. poz. 1101), mocą której przepisowi art. 208 ustawy nadano nowe brzmienie, które wyeliminowało obowiązek prowadzącego instalację dołączania do wniosku o pozwolenie zintegrowane kopii wniosku o wydanie decyzji środowiskowej albo decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli została wydana, nie oznacza automatycznie, że odpadł materialny obowiązek dysponowania decyzją środowiskową przez wnioskującego o wydanie pozwolenia zintegrowanego. Zdjęto jedynie z przedsiębiorcy obowiązek formalny dołączania wymienionych dokumentów do organu właściwego dla wydawania pozwoleń środowiskowych. Utwierdzają w tym przekonaniu późniejsze zmiany wprowadzone do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku (...).

I tak ustawą z 23 lipca 2015r. o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 1434) dodany został do proceduralnej ustawy środowiskowej przepis art. 86a, który z mocą obowiązywania od 6 października 2015r. nałożył na organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przekazywania z urzędu ostatecznych decyzji środowiskowych wraz z kopią załączników, organowi ochrony środowiska, o którym mowa w art. 378 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska. Zatem wszystkie decyzje środowiskowe wydane przez wójta (burmistrza, prezydenta) z urzędu muszą być przekazywane staroście jako organowi ochrony środowiska właściwemu do wydania pozwolenia zintegrowanego. Skoro organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego winien dysponować decyzją środowiskową przekazaną mu z urzędu przez wójta (burmistrza, prezydenta), prowadzący instalacje nie musi jej dołączać do wniosku o pozwolenie zintegrowane.

Zmiany kolejne wprowadzone do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku (...) ustawą z 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1936) wskazują dobitnie na sprzężenie z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2017r. treści decyzji środowiskowej z decyzją o pozwoleniu zintegrowanym. I tak przepisem art. 1 pkt 29 lit. "a" tiret drugie wymienionej ustawy zmieniającej dodany został do proceduralnej ustawy środowiskowej przepis art. 64 ust. 1 pkt 3, którym nałożony został na organ właściwy do wydania decyzji środowiskowej obowiązek zasięgnięcia przed wydaniem

postanowienia w kwestii nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, także opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, jeżeli przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy. Nadto mocą art. 1 pkt 43 ww. ustawy zmieniającej zmienione zostało brzmienie art. 86 ustawy proceduralnej środowiskowej. Od 1 stycznia 2017 r. decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy wydające decyzje, o których nowa w art. 72 ust. 1 a także organy wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji. W praktyce to oznacza, zdaniem sądu, że już na etapie postępowania środowiskowego, prowadzonego przez wójta (burmistrza, prezydenta) dla przedsięwzięcia, które jednocześnie stanowi instalację, o której mowa w art. 201 ust. 1 Prawa ochrony środowiska, już w procesie opiniowania kwestii przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (dla której konieczne jest sporządzenie raportu), organ właściwy dla wydania pozwolenia zintegrowanego winien poprzez pryzmat kryteriów opisanych w art. 63 proceduralnej ustawy środowiskowej a także poprzez pryzmat ustawowych wymogów dla treści pozwolenia zintegrowanego, które wymienia ustawa Prawo ochrony środowiska, ocenić czy istnieje potrzeba sporządzenia raportu a jeśli tak, jaki winien być jego zakres zważywszy na wiążący dla pozwolenia zintegrowanego zakres decyzji środowiskowej (co wynika z art. 86 pkt 1 proceduralnej ustawy środowiskowej).”

Reasumując jak słusznie zauważył sąd w przytoczonym powyżej wyroku ww. zwiększenie mocy instalacji: „nie pozostaje bez wpływu na zwiększone oddziaływanie na środowisko i konieczność określenia na nowo środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Zmiany funkcjonowania instalacji mają bowiem wpływ na wielkość emisji szkodliwych substancji do środowiska.” W sytuacji tej bezwzględnie wymagane jest zatem uzyskanie: „decyzji środowiskowej, gdyż wiąże się z potrzebą zmiany uwarunkowań określonych w decyzji dotyczącej zrealizowanego przedsięwzięcia.” Zmiana pozwolenia zintegrowanego powinna być zatem poprzedzona: „nową decyzją środowiskową obejmującą przedsięwzięcie [...] w kształcie opisanym wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego. Wyeliminowanie poprzedzenia postępowania w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego nowym postępowaniem środowiskowym naruszyło przepisy prawa w stopniu istotnie wpływającym na treść zaskarżonej decyzji.”

W analogicznej sprawie wypowiedział się również Minister Klimatu i Środowiska w wydanej przez siebie decyzji z dnia 9 listopada 2022 r., znak: DIŚ-III.415.33.2022.KJP, utrzymując w mocy zaskarżoną decyzję Nr 56/22/PZ.Z Marszałka Województwa Mazowieckiego z dnia 11 maja 2022 r., znak: PZ-OP-II.7222.48.2021.EZ, odmawiającą prowadzącemu działalność wydania pozwolenia zintegrowanego. W przedmiotowym postępowaniu zapisy wniosku także odbiegały znacznie od kluczowych danych zawartych w załączonych do wniosku decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach. Rozbieżności te dotyczyły również m.in. maksymalnej obsady w budynkach inwentarskich, ilości cykli produkcyjnych w roku oraz maksymalnej teoretycznej zdolności produkcyjnej (we wniosku łączna liczba stanowisk wynosi 122 086 sztuk/cykl, co przy trzech cyklach rocznie daje maksymalną teoretyczną zdolność produkcyjną na poziomie 366 258 sztuk drobiu/rok; w decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach liczba stanowisk wynosi 70 000 sztuk/cykl, co przy dwóch cyklach rocznie daje maksymalną teoretyczną zdolność produkcyjną równą 140 000 sztuk drobiu/rok).

Zapisy wniosku i decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach różniły się także m.in. w zakresie: maksymalnej powierzchni zabudowy budynków inwentarskich oraz ilości budynków odchowalni,

numerów działek ewidencyjnych, na terenie których usytuowane jest przedmiotowe przedsięwzięcie, składu instalacji, czasu chowu, czasu przebywania ptaków w odchowalni, docelowej wagi ptaków, ilości i płci ptaków w poszczególnych budynkach, rodzaju wykorzystywanego podłoża etc.

W wydanym rozstrzygnięciu: „minister prowadząc postępowanie odwoławcze uznał że organy wydające pozwolenia, stają na straży ochrony środowiska, przez którą rozumie się: podjęcie lub zaniechanie działań, umożliwiających zachowanie lub przywracanie równowagi przyrodniczej; ochrona ta polega w szczególności na:

- a) racjonalnym kształtowaniu środowiska i gospodarowaniu zasobami środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju,
- b) przeciwdziałaniu zanieczyszczeniom,
- c) przywracaniu elementów przyrodniczych do stanu właściwego.

Powyższe zadania organy ochrony środowiska realizują z uwzględnieniem zasady ochrony środowiska oraz warunków korzystania z jego zasobów, z uwzględnieniem wymagań zrównoważonego rozwoju. Nie można tolerować praktyki, że decyzje środowiskowe zostały wydane dla łącznej liczby stanowisk 70 000 sztuk/cykl, a pozwolenie zintegrowane wydaje się dla **zupełnie innej instalacji**. Określone w raporcie OOS oddziaływanie jest zupełnie inne od tego, które będzie w rzeczywistości. Nie może być przyzwolenia organów, na takie nieekologiczne działanie.”

W dalszej części decyzji Minister w sposób dosadny wskazał, że: „analizując bowiem brzmienie art. 86 pkt 1 OOS wyraźnie widać, że decyzja środowiskowa wiąże organy wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji. Według Ministra nie ma żadnych wątpliwości, że pozwolenie zintegrowane jest decyzją określającą warunki korzystania ze środowiska. Na tej podstawie prowadzący instalację zostaje zobowiązany do utrzymywania emisji z instalacji na poziomie określonym w decyzji. Zadaniem organów jest ustalenie zapisów pozwolenia zintegrowanego na takim poziomie, aby instalacja spełniała wymogi określone w przepisach prawa i nie stanowiła uciążliwości dla okolicznych mieszkańców.

Wyjaśnić należy, że działalność Strony wykracza poza ramy korzystania powszechnego i jest obwarowane obowiązkiem uzyskania pozwolenia, ustalającego w szczególności zakres i warunki tego korzystania, wydanego przez właściwy organ ochrony środowiska. Korzystanie ze środowiska na podstawie pozwolenia zakłada, że granice i warunki takiego korzystania określone będą w odpowiedniej decyzji administracyjnej. Przepis art. 181 ust. 1. POŚ wprowadza dwa rodzaje pozwoleń emisyjnych – pozwolenia zintegrowane (pkt 1) oraz pozwolenia na emisję określonych rodzajów substancji lub energii do wskazanych elementów środowiska, nazwane „pozwoleniami sektorowymi” (pkt 2, 4). Wszystkie przewidywane pozwolenia są aktami administracyjnymi wydawanymi przez upoważnione do tego organy administracji (starostę lub marszałka województwa). Pozwolenie zintegrowane to decyzja obejmująca swoją treścią całość oddziaływań na środowisko, nie tylko wyliczonych w art. 180 i zastępująca wszelkie pozwolenia sektorowe i ewentualne inne decyzje o charakterze reglamentacyjnym, związane z ochroną środowiska, a wymagane w związku z eksploatacją określonych instalacji (zob. art. 182). W ocenie Ministra nie ulega wątpliwości, że pozwolenie zintegrowane jest decyzją określającą warunki korzystania ze środowiska art. 86 pkt 1 OOS.”

Minister podkreślił także że: „ [...] decyzja środowiskowa powinna mieć wpływ na warunki ustalane w pozwoleniu zintegrowanym, że zapisy nie powinny być sprzeczne [...]”.

Podkreślenia wymaga, że zgodnie z przepisami art. 71 ust. 2 pkt. 1 ustawy o oś, uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymagane jest m.in. dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko określone zostały w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839, ze zm.), co zauważył również sąd w ww. wyroku. Instalacja będąca przedmiotem niniejszego rozstrzygnięcia kwalifikuje się do § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b ww. rozporządzenia, tj. do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Zgodnie z ww. przepisem do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się chów lub hodowlę zwierząt innych niż wymienione w lit. a w liczbie nie mniejszej niż 210 DJP – przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę zwierząt. Współczynniki przeliczeniowe sztuk zwierząt na duże jednostki przeliczeniowe (DJP) określone zostały w załączniku do omawianego rozporządzenia. Zgodnie z tym załącznikiem współczynnik przeliczania sztuk zwierząt na DJP w przypadku kur wynosi 0,004. Łączna liczba stanowisk określona we wniosku wynosi **997 494 sztuk/cykl**, co daje około **3 990 DJP**. Łączna liczba stanowisk określona w decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach wynosi **811 150 sztuk/cykl**, co daje około **3 245 DJP** [wartość obliczona przez tutejszy organ poprzez odjęcie od określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 25 listopada 2020 r. wartości 311 150 (liczba stanowisk w sztuk/cykl w budynku inwentarskim nr 4 po zwiększeniu obsady) wartości 215 000 (liczba stanowisk w sztuk/cykl w budynku inwentarskim nr 4 przed zwiększeniem obsady), a następnie pomnożenie otrzymanego wyniku przez ww. współczynnik przeliczania sztuk zwierząt na DJP (dla kur 0,004) oraz dodanie do otrzymanej wartości obsady określonej w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 20 stycznia 2015 r. równej 2 860 DJP, tj.:

$$311\ 150 - 215\ 000 = 96\ 150$$

$$96\ 150 * 0,004 = 384,6\ DJP$$

$$384,6\ DJP + 2\ 860\ DJP \approx 3\ 245]$$

Odejmując zatem od 3 990 DJP (wartość z wniosku) – 3 245 DJP (wartość z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach) otrzymujemy różnicę 745 DJP. Zatem sama różnica między zapisami wniosku i decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach kwalifikuje się ponad 3-krotnie do konieczności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Jak wykazano powyżej na konieczność uzyskania przedmiotowej decyzji wskazał również Wójt Gminy Kotuń już przy znacznie mniejszej zmianie (w uzasadnieniu do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 25 listopada 2020 r., znak: RRG.6220.6.2019.DP). Stanowisko tut. organu w przedmiotowej sprawie jest spójne z opinią Wójta Gminy Kotuń. Marszałek Województwa Mazowieckiego również stoi na stanowisku, że zgodnie z § 2 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, przedmiotowe przedsięwzięcie należy zaklasyfikować do przedsięwzięć polegających na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż osiąga progi określone w ust. 1, o ile zostały one określone. Adekwatnie do treści ww. przepisu przedsięwzięcia te zaliczane są do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Dodatkowo niniejsza instalacja wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego, gdyż zalicza się do instalacji wymienionych w ust. 6 pkt 8 lit. a, załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. poz. 1169), tj. do instalacji do chowu lub hodowli drobiu o więcej niż 40 000 stanowisk dla drobiu. Odejmując zatem od 997 494 sztuk/cykl (wartość z wniosku) – 811 150 sztuk/cykl (wartość z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach) otrzymujemy 186 344 sztuk/cykl. Zatem sama różnica między zapisami wniosku i decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach kwalifikuje przedsięwzięcie do konieczności uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

Co więcej zgodnie z art. 214 ust. 3 ustawy Poś, zmianę w instalacji uważa się za istotną w szczególności, gdy zwiększana skala działalności wynikająca z tej zmiany, sama w sobie, kwalifikowałaby ją jako instalację, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 201 ust. 2 ustawy Poś. Art. 201 ust. 2 ustawy Poś stanowi z kolei, że minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości. W związku z powyższym przedmiotowy wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego zaklasyfikowano jako zmianę istotną.

Zarówno sąd w przytoczonym powyżej wyroku, jak również minister w wspomnianej wyżej decyzji podkreślili również sprzężenie treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z decyzją o pozwoleniu zintegrowanym. Zgodnie z art. 86 pkt 1 ustawy ooś, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji. W doktrynie (K. Gruszecki, Komentarz do art. 86 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wyd. III, LEX/el. 2020) prezentowane jest stanowisko, zgodnie z którym: „w art. 86 ustawy przyjęto, że decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach wiążą organ wydający decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim decyzja środowiskowa ma być uwzględniona przy ich wydawaniu [...]. Prawnym następstwem takiego rozwiązania jest pełne związanie ww. organu postanowieniami wynikającymi z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.” Zdaniem autora ww. publikacji: „oznacza to, że organ wydający takie orzeczenie nie może pominąć żadnych obowiązków i uprawnień wynikających z decyzji środowiskowej [...]”. Co więcej stosownie do art. 86c ww. aktu prawnego wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86 ustawy ooś, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane, co zgodnie z zapisami wniosku ma miejsce w omawianej sprawie. Przepis ten zmodyfikował zatem charakter prejudykatu, jakim jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, zwiększając jego moc wiążącą w stosunku do decyzji, o których mowa w art. 86, dopuszczając tym samym możliwość bezpośredniej egzekucji tych jej postanowień, które nie zostały uwzględnione w decyzjach następczych, czyli (mając na względzie treść cytowanego wyżej orzeczenia wyrok z 25 stycznia 2022 r., sygn. akt II SA/Bk 857/21) np. w pozwoleniu zintegrowanym.

Nierozzerwalny charakter decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i pozwoleń zintegrowanych podkreślono również w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 9 września 2020 r., sygn. akt IV SA/Wa 2720/19, wskazując że: „[...] na dalszym etapie inwestycyjnym organy wydające zezwolenia (w tym zezwolenia emisyjne lub zintegrowane) będą związane limitem maksymalnej obsady poszczególnych kurników (zob. art. 86 pkt 1 ustawy ocenowej). Po drugie,

w razie ewentualnego naruszenia dopuszczalnej obsady kurników określonej w ewentualnej decyzji środowiskowej, wszczęte może być m. in. postępowanie w sprawie wykonania decyzji środowiskowej (art. 86c ustawy ocenowej), a także inne postępowanie związane z naruszeniem warunków korzystania ze środowiska.”

Tym samym tut. organ nie mógł zmienić pozwolenia zintegrowanego w całości zgodnie z wnioskiem strony, gdyż mając na względzie przepisy art. 6 Kpa, takie działanie organu byłoby niezgodne z obowiązującym prawem.

W zakresie przesłanek odmowy wydania (jak również zmiany – mając na względzie przepisy art. 192 ustawy Poś, zgodnie z którym: „przepisy o wydawaniu pozwolenia stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany jego warunków”) pozwolenia zintegrowanego określonych w art. 186 ustawy Poś wypowiedział się natomiast Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 14 września 2010 r., sygn. akt. IV SA/Wa 811/10 wskazując, że: „w ocenie Sądu należy podzielić stanowisko organu, który powołał się na stanowisko doktryny (Krzysztof Gruszecki - komentarz do art. 186 ustawy prawo ochrony środowiska, LEX 2008, wyd. II) i wskazał, że nie można wykluczyć zaistnienia okoliczności w których wydanie pozwolenia na korzystanie ze środowiska będzie pozostawało w sprzeczności z innymi przepisami prawa niż wymienione w art. 186.

Należy zgodzić się, że odmienne zachowanie skutkowałoby by tym, że organ administracji byłby współodpowiedzialny za naruszenie prawa. Takie stanowisko jest zgodne z poglądami wypracowanymi w doktrynie na temat standardów, jakich nie może naruszać pozwolenie. Nie może ono pozostawać w sprzeczności z:

- obowiązującymi zasadami prawa,
- postanowieniami konstytucji,
- przepisami zawierającymi normy powszechnie obowiązujące i podlegające bezpośrednio zastosowaniu w danej sprawie normami międzynarodowymi,
- ustawami szczególnymi,
- innymi powszechnie obowiązującymi przepisami prawa.”

W dalszej części wyroku sąd zauważył również, że: „z tego względu nie można zgodzić się z zarzutem skarżącego, iż organ mógł odmówić wydania decyzji tylko w przypadku wskazanym w art. 186 ustawy prawo ochrony środowiska. Organ ochrony środowiska rozpoznając wniosek o wydanie pozwolenia na emisję gazów do środowiska miał prawo również ocenić czy przedmiotowa decyzja nie będzie pozostawała w sprzeczności z innymi przepisami prawa, w tym czy nie dojdzie do naruszenia zasad ochrony środowiska w zakresie możliwości lokalizacji danych obiektów na danym terenie.

Organ odmawiając wydania decyzji zezwalającej na emisję gazów do środowiska prawidłowo wskazywał, że wydanie decyzji pozytywnej prowadziłoby do zalegalizowania działalności prowadzonej z naruszeniem prawa, na obszarze na którym ten rodzaj działalności jest zakazany.”

Przytoczony powyżej wyrok był niejednokrotnie przywoływany w doktrynie (P. Ćwiek, Pozwolenie na wytwarzanie odpadów, komentarz praktyczny, LEX/el. 2019), gdzie zgodnie z powyższym wskazywano: „jak wynika z wyroku WSA w Warszawie z 14.09.2010 r., IV SA/Wa 811/10, LEX nr 759021: „Nie można również wykluczyć zaistnienia okoliczności, w których wydanie pozwolenia na korzystanie ze środowiska będzie pozostawało w sprzeczności z innymi przepisami prawa niż wymienione w art. 186 p.o.ś.”. Taka sytuacja może mieć miejsce, gdy np. z miejscowego planu

zagospodarowania przestrzennego wynika, że na terenie objętym wnioskiem o wydanie pozwolenia ustanowiono zakaz lokalizacji przedsięwzięć znacząco oddziaływających na środowisko.”

Stanowisko to prezentowane było również w późniejszej publikacji K. Gruszeckiego (Prawo ochrony środowiska. Komentarz do art. 186, wyd. V, WKP 2019), w której autor udowadniał, że: „[...] nie można wykluczyć zaistnienia okoliczności, w których wydanie pozwolenia na korzystanie ze środowiska będzie pozostawało w sprzeczności z innymi przepisami prawa niż te wymienione w art. 186 p.o.ś. (tak samo M. Górski [w:] Prawo ochrony środowiska. Komentarz, red. M. Górski, Warszawa 2011, s. 535 [...])” oraz że: „[...] de lege lata organ administracji ma również obowiązek odmowy wydania pozwolenia na korzystanie ze środowiska, gdyby jego wykonanie prowadziło do naruszenia prawa. Odmienne zachowanie skutkowałoby tym, że organ administracji byłby współodpowiedzialny za naruszenie prawa. Takie stanowisko jest zgodne z poglądami wypracowanymi w doktrynie na temat standardów, jakich nie może naruszać pozwolenie (D. Kijowski, Pozwolenia w administracji publicznej. Studia z teorii prawa administracyjnego, Białystok 2000, s. 100). Nie może ono pozostawać w sprzeczności z:

- 1) obowiązującymi zasadami prawa;
- 2) postanowieniami Konstytucji RP;
- 3) przepisami zawierającymi normy powszechnie obowiązujące i podlegającymi bezpośredniemu zastosowaniu w danej sprawie normami międzynarodowymi;
- 4) ustawami szczególnymi;
- 5) innymi powszechnie obowiązującymi przepisami prawa.”

Analogiczny pogląd przedstawiono również w Plucińska-Filipowicz Alicja (red.), Wierzbowski Marek (red.), Proces inwestycji budowlanych, Monografia, WK 2015, stwierdzając, że: „jeżeli więc przedsięwzięcie, które podlegało autoryzacji i uzyskało zgodę na realizację, określone było zarówno w dokumentach służących wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jak i w samej decyzji poprzez parametry określające zakres korzystania ze środowiska na etapie funkcjonowania przedsięwzięcia, a następnie już po zrealizowaniu przedsięwzięcia – na etapie jego funkcjonowania – zmienione zostały jego parametry eksploatacyjne warunkujące rozmiar wpływu na środowisko, to zasadne wydaje się pytanie, czy w takiej sytuacji zostaje zachowana tożsamość przedsięwzięcia.

Uznanie w powyższym przykładzie, że przedsięwzięcia nie są tożsame, prowadziłoby do wniosku, że przedsięwzięcie, które jest eksploatowane, nie jest przedsięwzięciem, dla którego została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Oznaczałoby to, że dla przedsięwzięcia funkcjonującego nie została przed jego realizacją i oddaniem do użytkowania uzyskana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Tym samym przedsięwzięcie to zostało zrealizowane bez uzyskania decyzji koniecznych do jego realizacji, a więc jest nielegalne.”

W związku z powyższym organ zmieniający pozwolenie zintegrowane nie mógł zmienić przedmiotowej decyzji niezależnie od warunków określonych w ww. decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach, abstrahując tym samym od wskazanych w decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach wytycznych. Wykładnia nakazująca zachowanie konsekwencji pomiędzy warunkami określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach a pozwoleniem zintegrowanym jest pożądana również z uwagi na potrzebę zachowania spójności systemu prawa ochrony środowiska w Polsce.

Ponadto jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 3 lutego 2021 r., sygn. akt II SA/Gd 333/20: „zgodnie bowiem z zasadą wynikająca z treści art. 16 § 1 k.p.a., organ rozstrzygając sprawę ma obowiązek respektować stan prawny ukształtowany inną ostateczną decyzją pozostającą w obrocie prawnym (w tym przypadku ostateczną decyzją środowiskową). I stan taki pozostaje, aż do czasu ewentualnego wyeliminowania decyzji z obrotu prawnego w sposób określony przepisami i właściwym do tego trybie”.

Podobne stanowisko przedstawiają również M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel (Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego, LEX/el. 2022) stwierdzając, że: „decyzji ostatecznej służy tzw. domniemanie legalności, które oznacza, że jest ona ważna i powinna być wykonywana dopóty, dopóki nie zostanie zmieniona, uchylona lub nie zostanie stwierdzona jej nieważność przez właściwy organ i z zachowaniem przepisanej trybu postępowania (np. wyrok NSA z 14.04.2017 r., I OSK 1545/15, LEX nr 2289679). Ostateczna decyzja administracyjna jest wiążąca erga omnes, a więc również w stosunku do sądów administracyjnych (wyrok NSA z 10.09.2014 r., I OSK 229/13, LEX nr 1551287).”

Tut organ dokonał zatem dokładnego skonfrontowania wprowadzonych we wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego zmian z zawartymi w decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach ustaleniami w zakresie ochrony środowiska. Ponadto oceniając zgodność inwestycji z wymaganiami ochrony środowiska, tut. organ nie ograniczał się wyłącznie do ustaleń decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ale jak wykazano powyżej dokonał własnej szczegółowej analizy przedmiotowej sprawy. W ocenie tut. organu zmiany założeń inwestycyjnych inwestora powinny zatem skutkować wystąpieniem przez niego o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wprowadzone przez inwestora modyfikacje prowadzą bowiem do naruszenia zamieszczonych w tych decyzjach obowiązków mających na celu ochronę środowiska naturalnego.

Ponieważ w niniejszym postępowaniu organ stwierdził, że zachodzą szczegółowo omówione powyżej przesłanki obligujące do odmowy zmiany pozwolenia określone w art. 86 pkt 1 ustawy ooś, art. 6, 16 §1 i 104 Kpa, należało orzec jak na wstępie.

Jeżeli prowadzący instalację poczyni niezbędne działania zapewniające spełnienie wymogów prawnych i złoży wniosek w sprawie, organ ponownie przeanalizuje dokumentację i wyda stosowną decyzję.

Pouczenie

Od decyzji niniejszej służy stronie prawo odwołania do Ministra Klimatu i Środowiska, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Mazowieckiego. Z dniem doręczenia Marszałkowi Województwa Mazowieckiego oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez stronę postępowania, decyzja niniejsza staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, że decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania po jego wpływie do organu.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 września 2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej (Dz. U. Nr 187, poz. 1330) potwierdza się uiszczenie opłaty skarbowej w wysokości 253,00 zł (słownie: dwieście pięćdziesiąt trzy złote) w dniu 12 października 2021 r. na rachunek

bankowy Urzędu m.st. Warszawy, Centrum Obsługi Podatnika; nr konta: 21 1030 1508 0000 0005
5000 0070.